

சீருத்துறை

.....இதழில்.....

- சீருக்கதை - மாத்தளைச் சோழ
- குறுங்கதை - ச. பத்மநாதன்
- கலைத் - சேரன்
- கவிரசை - அனந்து
- சம்பவச்சுவை - நந்பிட்டிமுளை பள்ளி
- தாவான்சு - ஞானாளி

தீபாவளிச்
சிறப்பிதழ்

நவம்பர் 1984

விலை ரூபா 3.25

தீபாவளிச் பார்சு

நக்தார் விடுமுறையை ஆனந்தமாகக் களிக்கப் போகின்றீர்களா? சௌகர்யமான சூழ்நிலையில் சௌந்தர்ஸமான உங்கள் பிரயாணத்திற்கு கலை ஒழுங்குகளும் செய்து தருபவர்கள்.

ஜா எண்டர் பிறைசெஸ் லிமிட்டெட்

இங்கிலாந்தில் வர்த்தகம் செய்யவும் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

If you have decided upon a Travel

Please Dial 01 223 6032

Jana Enterprises will make your

Journey a Joy For Ever

For your Business in London also Contact

Jana Enterprises Ltd

38, WROUGHTON ROAD
LONDON S. W. 11- B. G.
U. K.

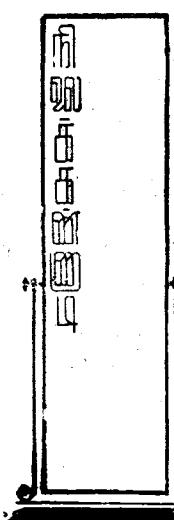
F'Phone: 01 2236032

சுந்தரன்

நகை 21 சுவை 11 நவம்பர் 84

மத்தாப்பு பூக்கவேண்டும்.

முன்பெல்லாம் தீபாவளி அண்மிக்கிறதென்றால் யாழ்ப்பாணம் “அஸ், அஸ்” எனத் தும்மத் தொடங்கின்றும்? மூக்குப் பொடியால் உணர்விழந்த நாசிக் காரர்களும் இந்தத் தும்மலுக்கு விதி விலக்கல்ல தீபாவளி நாபாகத் திற்குப் பொடியண்ணும் மசாலாவே காற்றில் மிதந்து இந்தத் தும்மல் தூவானத்தை உண்டுபண்ணும்.

நரகாசரனை வதம் செய்த நாளைப் பெருஷிழாவாக எடுக்கும் நாம் இன்று விழாக் கொண்டாடும் மனோ நிலையில் இல்லை. இன்று நரகாசரனின் நிழலில் உலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுபோல்ஒரு ‘பிரமை’ ஏற்படுகின்றது. யுத்தப் பேரிலை முழக்கம் செயிப்பறையை அதிரச செய்கின்றது. இந்தப் பேரிசை மத்தியில் எமது தீபாவளிப் பட்டாக களின்றவி எங்கேகேட்கப்போகிறது!

விலைவாசி அரக்கனும் வினாடிக்கு வினாடி வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. எம்மைக் குளிரவைக்கும் நல்லெண்ணையின் விஸ்யும் சரம்போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது ஒரு போத்தல் நல்லெண்ணையின் விலை ரூபா ஐம்பதில் “காய்ந்து” கொண்டிருக்கிறது. இந்த விலைச் சூட்டில் முழுக்குப்போகே முழுக்குப்போடும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

எமது ஆடை அணிகளின் விலையும் எம்மை மலைக் கச் செய்கின்றது. நம்மவர்கள் வெள்ளை வேஷ்டி வெள்ளைக் களிசான் அணிந்த காலம் கனவாகவே போய்விட்டது. அரசாங்க ஊழியர்கள் தூய வெண்ணிற ஆடை அணிந்து அலுவலகம் போன காலமோர் காலம்.

எண்ணை விலை உயர்வாலும் ஆடைகளின் விலை உயர்வாலும் ஏற்பட்ட மன உழைச்சவின் விலைவே

இன்றைய ஹிப்பி நாகரிகமென என்னைத் தொன்றுகிறது.

யுத்த பயமும் விலைவாசி உயர்வும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் கலாச்சாரத்தையும் திசைமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் பண்டிகைகள் கொண்டாடும் மனப்பாங்கேது? பண்டிகைகள் இல்லாவிடில் மனித-வாழ்வே ஒரு பாலைவன யாத்திரையாகிவிடும்.

அரசியல் ஞானம் உதயமான காலம்தொட்டு அரசியல் ஞானிகள் மனிதகுலம் வாழ பல தர்மங்கள் உரைத்தவண்ணம் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் உலகிலிருந்து யுத்த அரக்கனும் விலைவாசி அரக்கனும் ஒழிந்தபாடில்லை:

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கையின் வெற்றிக்குக் கர்மங்களே உளவியலாளர் இயம்புவர். நாமும் விடிவெள்ளி பூக்கும், மத்தாப்புவும் பூக்கும் என நம்பி இருப்போம்.

பேரு நண்பர்களுக்கு

பேரு நண்பர்களின் முகவரிகள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்:

ஐந்து ரூபாய் முத்திரையுடன் நிரப்பி அனுப்ப வேண்டிய சூப்பன் நாலாம் பக்கத்தில் இடம் பெறுகிறது.

புல்;

வெளி

படுத்துள்ளேன்

முகில்களில்,

ஓரு யானை; ஓரு யாளி.

யாளியின் வாலில்

இருந்தொரு பாம்பு

பிறகு

ஆபிரிக்காக் கண்டம்.

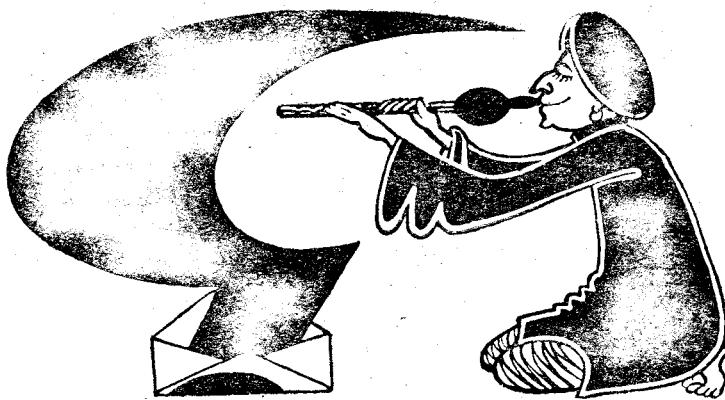
கொஞ்ச நேரத்தில்

எல்லாம் போய்

காகங்கள் பறக்க

காற்று மட்டும் அசைகிறது;

— சேரன்

● சி. விக்கீனேஸ்வரன் நல்லூர்.

கே: பெண்களை அன்னதடையாள் மட்ப்பிடி நடையாள் என்ற தெல்லாம் கவிஞர்கள் வர்ணிக்கிறார்களே?

பு: சங்ககாலத்து ஏட்டுக்குள் இருந்து எட்டிப்பார்த்து உந்தக் கேள்வி கேட்கின்றோ?

இது பெண்கள் சைக்கிளில் ஓடும் காலம், கார் ஓட்டும் காலம், ஸ்கூட்டரில் சிட்டாய்ப் பறக்கும் காலம்.

ஃ ஃ ஃ

● சி. குராவுதிவேல் திருதோணமலை.

கே: கற்பனை என்ன செய்யும்?

ப: சுக்தியில் நின்றாலும் சந்திர விழும் சுக்கிரவிலும், செவ்வாயிலும் தாவி விளையாடச் செய்யும்.

ஃ ஃ ஃ

● ந. முருகையன் துண்ணலை.

கே: உலகில் சிறிய நாடுகள் என்ன செய்கின்றன?

ப: வல்வரசுகளின் பொக்கட்டில் இருந்து பின்னணி இசைக்கின்றன.

□ □

● சி. சிதம்பரநாதன் தும்பளை.

கே: பணமிருந்தால் குற்றம் பாரார்.....அப்படித்தானே?

ப: ஆம் .. ஏழைப்பெண்ணென்றால்தானே . செய்வாய்க் குற்றம் காண்கிறார்கள்.

● சி. சிவம் மருதனமுடம்.

கே: பெண்ணிற்கும் பூமிக்கும் ஒற்று வை உண்டு அது என்ன?

ப: பெண்கள் தினமும் மஞ்சளில் குளிப்பாகள். பூமி பொர்ணமியில் மச்சனில் குளிக்கும்:

ஃ ஃ ஃ

● த. தங்கராசா பளை.

கே: பெண் பேதையா?

ப: நீ பேதையா? விண் வெளி யில் பெண்கள் நடக்கும் காலத்தில் இப்படியும் ஒரு கேள்வியா.

ஃ ஃ ஃ

● எ. எஸ். றஹ்னீபா வவுனியா.

கே: எழுதுகோல் என்ன செய்தது?

ப: பிரான்ஸிலும் ரஷ்யாவிலும் கொடுங்கேபலைச் சரித்தது:

ஃ ஃ ஃ

● செல்வி தவமணி சதாசிவம். கேர்ப்பாய்.

கே: இன்று மந்திரத்திற்கு மதிப்புண்டா?

ப: ஏனில்லை கோயிலில் மந்திர ஒசை அரசியலில் மந்திராலோசனை.

ஃ ஃ ஃ

● ப. முத்துக்குமரன் நல்லூர்.

கே: மகுடியாரே... நீர் எந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்?

ப: துப்பாக்கிகள் கீழ்மும் காலகட்டத்தில்.

□ □

● சி. நாகரத்தினம் வேலைண்.

கே: உலகில் மனிதன் என்ன செய்யக்கூடாதது?

ப: உபதேசம் செய்யக்கூடாது.

உனையே நீ உணர்வா யென்று உபதேசம் செய்த சோக்கிரட்டமலிற்கு நஞ்சுடியதல்லவா,

□ □

● த. சிவநேசராசா நிர்வேலி.

கே: உலக முன்னேற்ற ததுக்கு யார் முட்டுக்கட்டை?

ப: மனிதன். அவன் ஒரு முரண் பாட்டு மூட்டை.

ஃ ஃ ஃ

● ப. சிங்காரவேல் அடும்பன்.

கே: அரசியலால் உலகம் பயன் டைந்ததா?

ப: இல்லை... ராஜ்ஞக்களை ஒழித் துக்கட்டியது. இயமதர்ம ராஜாஷ்களை உருவாக்கியது.

□ □

● சி. நாதன் அச்கவேலி.

கே: காவி உடை அனிந்தவர் களால் உலகம் நான் மை கண்டதா?

ப: காவி உடை தந்த காவியம் சிலப்பதிகாரம்... அன்று ஒரு காவி உடை தரித்தவர் சிக் காகோவில் மத மநாட்டில் கர்ச்சித்ததால் மத உலகம் விழித்தெழுந்தது.

□ □

● செல்லி மங்களேஸ்வரி முத்தையா. கொட்டாஞ்சேனை.

கே: கடவுள் மனிதனை நேசிக்கின் ரூரா?

ப: காலை சூரியோதயத்துடன் தோன்றும் மலர்களெல்லார்ம் ஆண்டவன் எமக்கு அனுப்பும் அங்கு மடல்களல்லவா.

பத்து ரூபாய் பரிசு
பெரும் கேள்வி.

★ ச. துஷ்யந்தன்,

CIO சகாதேவன்.
உரும்பிராய் தெற்கு.

கே: வடமராட்சி மாணவர்களின் கல்வியின் நிலை என்ன?

ப: என்ன சோதனை நேர்ந்தா லும் சோதனையில் சாதனை புரியும் மாணவர்கள் அவர்கள்.

● செ. நீபன்:

காவெட்டி.

கே: மகுடியாரே பழக்க தோ ஷம் எப்படிப்பட்டது?

ப: அது திருட்டு பழக்கமா னால் கோட்டத்து வெரு வியின் பொக்கட்டையும் தடவிப் பார்க்கசெய் யும்.

● ரீ. எல். தாழுத். 151. சாலி யா வீதி, காத்தான்குடி-01

கே: மனிதனைப் பிரிப் பது எனு பினைப்பது எது?

ப: கண் பேசி காதலாகி பினை கிரேம். வாய்பேசி வம்பாகி பிரிகிரேம்.

□ □

● ம. தங்கராசா முதூர்.

கே: இயற்கையுடன் போட்டி போடும் மனிதரைப்பற்றி உமது கருத்து?

ப: இயற்கையின் சக்கரம் பின் நோக்கி ஓடுவதில்லை. ஆனால் இயற்கையுடன் போட்டிபோடும் மனிதன் பின் நோக்கி ஓடுவதுண்டு.

□ □

● த. முத்துக்குமார். புத்தூர்.

கே: பெண்களுக்கு தனியே ஒரு குணமுண்டு என்னவென்று கூற முடியுமா?

ப: நகைப் பெட்டியை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் திறப்பார் கள், வாயைத் துறப்பதில் அப்படியில்லை.

□

● ப. சீவநார்தன். பம்பையுடு.

கே: நிறையப் புத்தகங்கள் படித் தும் சிலர் முட்டாள்களாக இருக்கின்றார்களோ!

ப: புத்தியைத் தீட்டும் சாணக் கியப் புத்தகங்களை அவர்கள் படிக்கவில்லைபோலும்.

● ஏ. அல்லேற்ட். ஆஸ்பத் தீரி சந்தி மன்னார்.

கே: சிதனம் வாங்குபவர்களுக்கு மரணதன்டனையெனச் சட்டம் வருமேயானால் இதிலும் ஊழல் நடக்குமா

ப: கொலைக்குத் தாக்குத் தண்டனை இருந்தும் சொல் கலையாய் வளர்ந்துகொண்டு போகின்றதே!

□ □

● சி. சிவபாதம் உடுப்பிட்டி.

கே: ஆழம்கட்சி எதிர் க்கட்சி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ப: கத்தரிக்கோல்போல் ஒரு அலகு மற்ற அலகைத் தாக்காது. இடையில் வரும் நாட்டுப் பிரச்சினையை நறுக்காக தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும்.

□ □

● சி. சிவபாதகந்தராம்.
வட்டுக்கோட்டை.

கே: பெரியார் செல்வநாயகத்தின் அரசியல்பற்றித் தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: அன்று இனவாத நோய்க்கு செல்வநாயகம் அவர் கூறிய பரிகாரத்தைக்கேட்டு இடது சாரி டாக்டர்கள் இடி இடி யெசுச் சிரித்தார்கள். இனவாதம் முத்திய இன்றைய நிலையில் அவர்கூறிய மருத் துவம்தான் சரி என சிரித்தாக்டர்வாழ்கள் ஏற்கின்றனர்டு.

வளாக வாழ்விலே

● நற்பிடிட்டியீன் பள்ளி ●

ஓவ்வொரு இரவுசளிலும் கிட்டத்தட்ட பின்னிரவு 2 மணி வரை படித்துவிட்டு - அதன்பின் கொட்டகைச் சுற்றிலுமிருள்ள தெலைப்புகளில் இயீநீர் பறிப்பது, எங்களுக்கு வழக்கமான ஒன்று. இளீநீர் பறிக்கும்போது சுப்பதம் கேட்காலை இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான்குபேரால் விரித்துத் தூக்கிப்பிடித்து வைத்திருக்கும் பெட்சிடிட்டுமேல் இளீநீர்க் குரும்பைக்கொப்ப போட்டு இருக்கிக் குடிப்பது எங்களது நரித்தத்திரம். ஆகக் குறைந்தது ஒரு இரவைக்கு இவ்வளவாவது செய்யாலிடின் அன்றைய நாள் ஒரு பூரண நிறைவுடன் கழிந்த தாக்க காணப்படமாட்டாது.

அன்றும் ஒரு 'இராடியூட்டி' காத்திருந்தது. ஆனால் அது வழையைக்கு மாறானது "நாளை நடக்கவிருக்கும் 'ஸோஷல்நைற்' காக 10 - 12 கோழி கள் தேவைப்பட்டன" எப்படி எடுப்பதென்ற கேள்விகளுக்கு இடமிருக்கவில்லை. ஏனெனில் கீம் பிலிருந்து முக்கால் மைல் தள்ளிப்போனால் கீம்பக்குரிய

பண்ணையில் கோழிதொடக்கம் மாடுவரை இருக்கும். நமக்குத் தேவையான கோழிகளை அள்ளுவதுதான் பாக்கி.

ஆனால் எடுத்துவருவதில்தான் ஒரு சிக்கல் இருந்தது, பண்ணையிலுள்ள Guard-ற்குத் தெரியாமல் திருடினாலும், வரும் வழியிலேயே Guard Head office இருப்பதால் அதனைக் கடந்து கோழிகளைக் கடத்துவதுதான் பெரிய சிந்தனையுள்ள வேலை.

எனினும் தைரியத்துடன் கோழி கடத்தலுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நாங்கள் ஏழைட்டுப் பேரும், ஒரு கூடையுடன் சென்று பண்ணையை அடைந்தபோது பண்ணைக்குரிய Guard பலத்த நித்திரை. விடுவதற்குச் சில மணி நேரங்களே இருப்பதால் "இனி எவனும் வரமாட்டாலுகள்" என்ற நம்பிக்கையில் அவன் உறங்கிவிட்டான். போன்போக்கில் எண்ணி 9 சேவக்களைப்

பிடித்து கால்களை ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைத்துக் கூடைக்குள் போட்டுத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு திரும்பினால்.

இனி Guard Head office லிருந்து தப்பவேண்டும் என்பது தான் பிரதான பிரச்சினை... எமது குழுவின் "உளவுபார்ப்பவன்" வந்து சொன்னால் - ... மச்சான் எல்லோரும் நல்ல நித்திரை, சப்தப்படாமல் ஓவ்வொருத்தராய்ப் போன்ற தப்பிடலாம் என்று.

அதன்படியே போகையில் - அது அதிகாலை வேண்டியாகையால் ஒரு கோழி கூவத் தொடங்கியது. மெல்ல எட்டி அதன் கழுத்தை நிசிப்பதற்கிடையில் அதன் குருகூக் கேட்டு எல்லாச் சேவல்களுமே ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்துகூவ - Guard மாரெல் லாம் திடுதிடுவன்று எழுப்பதலையில் இருந்த கூடையைக் கீழே போட்டுவிட்டுச் சிதறியவண்ணம் ஒட்டம் பிடித்தோம்.

சிரித்திரன் பேரு நண்பர் கழகம்

பெயர்:
விலாசம்:
தொழில்: வயது.....
பொழுது போக்கு:

இத்துடன் ரூ 5/- முத்திரை இணைத்துள்ளேன்

கையொப்பம்..... திகதி.....

**உங்கள்
த்ருந்தை
செவ்வியர்
த்ருமணமா?**

மணமகனின் மனங்கவரும்

தளபாடங்களுக்கு

சிவா'ஸ் ஹெட்ஸ்

SIVA' TRADERS

DEALERS IN HOUSEHOLD
FURNITURE

11/5, ஸ்ராண்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தமிழக முதல்வர்

இராமச்சந்திரன்

எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொன்மனச் செம்மல் என்றும் அழைப்பதுண்டு. ஏனிப்படி அவரை அழைக்கிறார்களென்று நான் சிந்தித்த காலமது.

அன்று சென்னை மியூசிக் அக்கடமியில் ஒர் கலைக் கதம்ப் நிகழ்ச்சி. நான் குடும்ப சகிதம் அந்திகழ்ச்சி பார்க்கப் போயிருந்தேன். ஜெமினி கணேசன், பின் ணனிப் பாடகர் ஸ்ரீனிவாஸ் பாடகி சுசிலா, நடிகை ராஜகலோசனை போன்ற பல முன்னணி கலைஞர்கள் அந்திகழ்ச்சியில் பங்குபற்றினார்கள். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதற்குத் தலைமை தாங்கினார்.

ராஜகலோசசனைவின் நடன நிகழ்ச்சியின்போது விசிலோசை மண்டபத்தை நிரப்பியது. ஒசைப்படா மலிருந்த தலைவர் எம். ஜி. ஆர். நாட்டிய நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் எழுந்து ஒவிபெருக்கி முன்வத்து வேதனை கலந்த குரில், “தாய்க்குலத்தை மதிக்கும்போது தாய்நாட்டை மதிக்கிறோம்” என்று ஆரம்பித்து “கலை நிகழ்ச்சிக்கான பண்ணப வளர்ப்பதற் கேயல்லாது பொழுதுபோக்கிற்கு அல்ல” என்று பேசி முடித்தார். விசிலிசீக் வீரர்கள் தமது வாயைக் கையால் இறுக மூடி தாமிழைத்த பாவத்திற்கு பிராயச் சித்தம் தேடிக்கொண்டார்கள்போல் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். எம். ஜி. ஆர்... செம்மனச் செம்மலேதான் என உணர்ந்து கொண்டேன்.

லோக்கல் மனிதன்

லோக்கலை வெறுக்கிறார்

“உலகில் சுவையான மாங்கனி—யாழ்ப்பாணத்து மாங்கனி” இது நேருவும் இந்திரா காந்தியும் யாழ்ப்பாணத்தில் கலைப்புலவர் நவரத்தினம் லீட்டு விருந்தின்போது கூறிய ரச விமர்சனம் அப்படியான சர்ன்றிதழ்பெற்ற மாங்கனி நாலை பக்குவமாகத் தோல் சீவி பண்பாக ஒரு சில்லர் தாம்பாளத்திலிட்டு எனது வை. எம். சி. ஏ. அறை நண்பருக்கு உண்ணும்படி வழங்கினேன். “Excuse me. I don't eat these local fruits”. மன்னிக்கவேணும்... நான் இந்த “லோக்கல்” பழங்கள் சாப்பிடுவதில்லை எனக் கூறினார்.

இப்படிக் கூறியவர் செம்பாடு மாஞ்சேட்டீஸ் கூழ் நிலையில் வளர்ந்தவர்தான். ஆனால் அது அந்திய நாட்டுப் பழங்களில் வளர்ந்திருக்கலாம்... ஆனால் தன்மண் ஈந்த பழத்தை அநாகீகமெனக் கருதிவிட்டாரே என அவர் “லோக்கல்” புறுட்ஸ் என்று கூறியதில் புலனுள்ளது. இந்த அந்திய நாட்டுப் மோகன தாசர்களை நினைத்து எனது உள்ளம் உளைந்தது. ஒரு சஞ்சிகை பிரசரித்து இவர்களுக்கிருக்கும் அந்திய நாட்டுப் பித்த நோய்க்குப் பரிகாரம் செய்தால் என்ன என்று சிந்தித்தேன். அந்தச் சிந்தனையின் வெளியீடே இந்தச் சிரித்திரன் ஏடு.

சிரித்திரனில் ‘பவனிவரும் Mrs. டாமோடிரன் தம்பதிகள் அந்த மேல்நாட்டு மோகன கனவான்களின் பிரதிநிதிகளே! கடைச் சங்கமென்றால் “கோப்பறேட்டில் ஸ்டோர்” என்று எண்ணும் நாகீக கோமான்கள்.

சிரித்திரனை அச்சு வாகனமேற்றிய பின்பு, ஒரு வரடகை மோட்டாரில் சஞ்சிகையை, ஏற்றிக்கொண்டு விற்பலையாளரிடம் போனேன். “முதலாளி இது ஒரு உள்நாட்டுச் சஞ்சிகை... நீங்கள் விற்பனை செய்து இதை வளர்க்க உதவவேண்டுமென்றேன். “மன்னிக்க வேண்டும். நாங்கள் “லோக்கல்” சஞ்சிகைகள் விற்பனை செய்வதில்லை “எனத் திருவாய் மலர்ந்ததருள்ளோர். நானும் ஒன்றும் புரியாதவற்றும் வாய்மைத்து நின்று சிகையைச் சொற்றிதேன். “அவருக்கு லோக்கல் பழம் புளிக்கிறது; இவருக்கு லோக்கல் சஞ்சிகை கச்கிறது! இருந்தும் என்னை இழக்காதவற்றும் “முதலாளி... கடை மூலையில் எனது சிரித்திரனை வெயுங்கள் வாசகர்கள் கடைக்கண்பட்டு அது கடைத்தேறக்கூடும், விற்பனை செய்ய மறுக்காதிர்கள்” என்றேன். முதலாளி வெஞ்சினத்துடன் “சரிவைச்கவிட்டுப்போம்” என்றார். அன்மைக் காலத்தில் நான் அவரை அணுகி “முதலாளி... எப்படி சிரித்திரன் போகுது என்றேன். “அவரின் முகம் பூரணச் சந்திரனும் பூரித்து “தம்பி... சிரித்திரனில் வெளிவரும் விஷயங்களை இறக்குமதிப் பத்திரிகைகள் மறுபிரசரம் செய்வதைக்கூடப் பார்க்கிறன். உனக்கு வெற்றிதான் என்றார். அன்று “லோக்கல் சஞ்சிகை என்று சின்திர்களே!” என்றேன். தமிழ் ஒரு ‘கொக்கோ கோலா’ குடித்திட்டுப் போமென்றார். ஒரு தாயானவள் ஒவ்வொரு பிரசவத்திலும் உயிருக்குப் போராடியே பிள்ளையைப் பெற்றெடுக்கின்றார். அதேபோன்றுதான் பத்திரிகைப் பிரசரம். அது பிரசவ வேதனை, இதுபிரசரவேதனை.

சிரித்திரன் இருபத்திழாண்டுப் பிரசர அனுபவத்தில் பூத்த நினைவுகளை குறிப்புக்களாய் வாசகர்களுக்குத் தருவதில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

அனந்து எழுதுவது

உங்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவோ விஷயங்கள் எழுதவர்ம் போல் இருக்கிறது. நான்தோறும் நம்மை நிறைய விஷயங்கள் பாதிக்கிறது நாம் அதனால் துன் பய்படுகின்றோம், இன்பமடைகின்றோம், அழவேண்டும் போல் இருக்கிறது, நயக்க வேண்டுமென யோசிக்கி ரேம், ரசிக்கின்றோம். இது அவரவர்களுக்கு வித்தியாசம் வித்தியாசமான அனுபவமாக உள்ளது. என்னைப் பாதிக்கிற சில விஷயங்களை உங்களுக்கு எழுதலாம் என்று யோசிக்கின்றேன். அடிக்கடி எழுதிக்கொள்கின்றேன். நான் எழுதுவது பற்றி உங்களுக்கும் சில கருத்துக்கள் இருக்கலாம். உங்களையும் சில விஷயங்கள் பாதித்திருக்கலாம். நீங்கள் அதனை சயந்தனுக்கு எழுதுங்கள் சயந்தன் அதனை மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுப்பான்.

கவிதை என்றால் என்ன என்று சஞ்சயனுடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருக்கால் யோசித்தேன். கவிதை என்றால் கவிதைத்தான். இதனை வேறு எப்படிப் புரிய வைக்கலாம்? புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை என்பதெல்லாம் வெறும் பேபல்கள்தான். அது கவிதையா, இல்லையா என்பதுதான் அதன் அடிப்படை. இப்பொழுதெல்லாம் சில விகடத்துணுக்களும், வெறும் பேத்தல்களும் கவிதை என்று பேர்பண்ணிக் கொண்டு வருகிறது. இது இக்காலத்திற்கு மாத்திரம் உரிய நேரயல்ல. இது கிளப்பதிகாரம். கம்பராய்யனாக காலத்திலேயும், வெறும் பேத்தல்கள் கவிதை என்று பேர் பண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் அவை காலத்தால் அழிந்து விட்டன. போக (நல்ல) கவிதைகள் இன்று வரை நிற்கின்றன. இதுதான் இன்றைய காலத்திற்கும் பொருந்தும். எனக்கென்னவோ மனதளவில் நல்ல கவிதைக்கான அப்சங்கள் உள்ளவர்கள் தெரிகிறார்கள். எதிர்காலம் அவர்கள் கவிஞர்களா, இல்லை என்பதை தீர்பானிக்கட்டும். இதனைப்படையில் நான் நுமிமான் சண்முகம், சிவலிங்கம், சேரன் போன்றேரை நம்புகின்றேன். உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா? இவர்களையும் இவர்கள்போன்றேரையும் வாசித்துப் பாருங்கள்.

என்ன சொல்ல வந்தேன்? கவிதை பற்றியா? சமீபத்தில் நான் சிலப்பதிகாரத்தில் ‘காலை வரி’ ஒரு முறை வாசித்துப் பார்த்தேன். அருமையாகத் தான் இருந்தது. அதில் ஒரு கவிதை.

‘திங்கள் மாலை வெண்குடையாம்
சென்னி செங்கோல் ஒச்சி
கங்கை தனைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாய் வாழி காவேரி
கங்கை தனைப் புச்சிந்தாலும்
புலவா தொழிதல் கயற் கண்ணேய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென்று
அறிந்தேன் வாழி காவேரி’

எங்கேயோ கேட்டமாத்தி இருக்கிறதா? கேட்டிருப்பீர்கள். அருமையான குரலில் அதனைக் கேட்டிருக்கக் கூடும். ‘கரும்பு’ திரைப்படத்தில் கலில் சொத்தினியின் இசையில் ஜேசுதாஸ் பாடிய பாடல் அது. அருமையாக இருந்தது அது, இல்லையா? ஜேசுதாசின் குரலி னுடைய வசீகரம் அதுதான். இன்னும் நிறையப் பாடல்களை ஜேசுவின் குரல் சுவைத்துப் பாடி இருக்கிறது. உணர்ந்து பாடத்தக்க ஜேசுதாசின் குரலைப் போலவே பழையவர்களில் நாங்கள் சிலரினைக் காண்டாம் தியாகராஜ் பாகவதர் (என் ஜீவப் பிரியே சியாமளா) முதற்கொண்டு பூர்ணிவாஸ் (என்ன கொடுப்பான் -கர்ணன்) வரை நாம் இதனைக் காண்டாம். பெண்களில் பாலசரஸ்வதிதேவி (துன்பம் நேர்கையில் யாழ் எடுத்து நீ) என்று அருமையாக இருக்கிறது குரல் அல்லது ‘காற்றினிலே வரும் கீதம்...’ என்றும்கூட M. S. கப்புலஸ்யின் குரலை நாம் சொல்லாம். துயரம் கசிகின்ற குரல்களாக இவைகள் உள்ளன. சிதம்பரம் ஜெயராமனே, அல்லது K. R. ராமசாமியோ குரலினைக் கொண்டு எங்களைக் கொன்று போடுகிறார்கள், K. R. ராமசாமி படிக்கிறார்.

“தொல்லை மாந்தர் குழும் நாட்டில் சுகம் எங்கே அடிமை வாழ்வில்?”

(இது உங்களுக்கு வேறு விஷயங்களையும் நினைவுட்டுகின்றதோ?) இதனைக் கேட்டு என்ன செய்கிறோம் நாங்கள்? அழுகிறோமா? அல்லது ஆத்திரப்படுகிறோமா? மேலும் அந்தப் பாடல்,

“மனிதர் வாழ்வை மனிதர் பறிக்கும் காலம் என்று மாறுமோ”

ஆவேசப், படுகிறோம். அதுதான் சரி.

திருச்சிலோகநாதனின் குரல் ஞாபகமிருக்கிறதா? “தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோய்? விடுவோம். பாரதியாரின் பாடல்களைப் பற்றி பிறகு ஆறுதலாகக் கதைக்கலாம் அது பெரிய விஷயமல்லவா? இப்பொழுதெல்லாம் ஜேசுதாசின் குரலுக்குப் பிறகு யார்? பாலசுப்பிரமணியம் இடையிடை திருப்திப் படுத்துகிறார்.

போக என்னவோ சொல்ல வந்து என்னவோ சொல்கிறேன் போல, கவிதைபற்றியா கதைத்தேன், ஓம் அதுதான். ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழியில் எவ்வளவு அருமையான கவிதைகள் உள்ளன. ஆண்டாள் தண்ணானின் காதலுக்கு ஏங்குகிறுள். நாயகி பாவனையில் கண்ணனை வணங்குகிறுள். ஆண்டாள் சொல்கிறுள் கண்ணன் வாயில் வைத்து ஊழும் சங்குக்கு கிடைக்கிற சந்தர்ப்பம்கூட தனக்கு இல்லையே என்று ஏங்குகிறுள். பின்வருமாறு சொல்கின்றுள்.

‘மன்னாரும் மாதவன் தன் வாயமுதம் பன்னாரும் உண்கின்றுய் பாஞ்ச கண்ணியமே’ பிறகும் சொல்கின்றுள்:

“சர்ப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பு நாறுமேர
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ
மருப்பொசிந்த மாதவன்தன் வாய்நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கிறேன் சொல்லாழி வெண்
சங்கீ..”

இது ஆண்டாஞ்சையை ஏக்கம். இதுதான் அற்புத மான கவிதையாக ஊற்றெறுகிறது. இங்குதான் சரியான கவிஞர்களை நாம் இனம் காண்கின்றோம். மேலும் சீமலும் கவிதைகளை வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலை நல்ல கவிஞர்கள் தாண்டுகிறார்கள் இவைகள் பற்றியும் சமகாலக் கவிதைகள் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் பிறகும் பார்க்கலாம்.

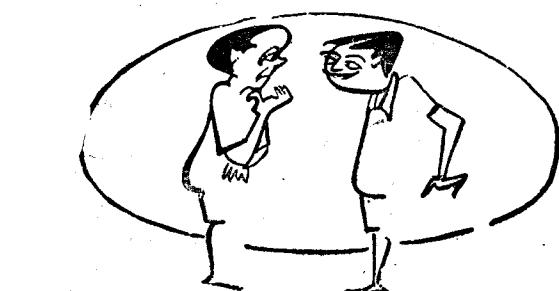
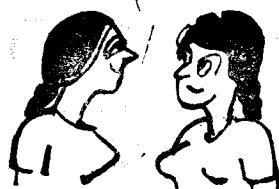
இப்பொழுதெல்லாம் மழை பெய்கிறது ஊர் முழுதும் ஈரமா கிணிட்டது. (இது பாரதி யாரின்) நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? வீட்டில்தான் இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அல்லது நீங்கள் வீட்டில் அதிக நேரம் செலவிடுவீர்கள் என்றும் நம்புகின்றேன். சேட்டைப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள் சட்டையை அணிந்துகொள்ளுங்கள்— குளிராமல் இருக்கட்டும். உங்களுக்குக் கிடைக்கிற நல்ல கவிதைப் புத்தகங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். ஒரு முறைக்கு இருமுறை வாசியுங்கள். இருமுறைக்கு முன்றுமுறை வாசியுங்கள். கவிதைச் சில் புதியபுதிய பரிமாணங்கள் தெரியக்கூடும்.

இன்னும் என்ன அதுகம் எழுதி அடுத்தமுறை சந்திக்கிறேன்.

ஒருத்தி: நான் விரும்பாத

வன் ஒருவன் என்
ஸைக் காதலிக்கின்
ரூஸ்! வெறுப்பை
எப்படித் தெரிவிப்
பது?

மற்றவன்: ஒரு முகமுடி
அன்பளிப்புச் செய்
துவிடு.

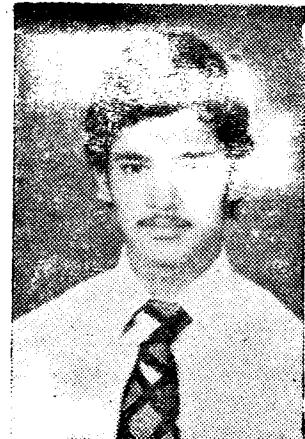

- அக்கா அண்ணு எல்லேருாம் என்னைத்தான் கடைக்கு அனுப்புவார்கள்... படிக்க விட மாட்டார்கள்... வகுப்பில் குறைய “மாக்ஸ்” எடுத்தால் குட்டுகிறார்கள் என்ன செய்யலாம்?
- அடுத்தபிறவியிலாவது கடைக்குட்டியாகப் பிறக்கக்கூடாது என்று, குட்டிக்கும்பிடு.

காலன்

கிள்ளிய மருக்கொழுந்து

கடந்தமாதம் கொழும்பிலிருந்து யாழிப்பாணம் வந்த வி. ஜி. பி. பேருந்தில் அகாலவேளையில் அகால மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்ட சட்டக்கல்லூரி மாணவன் கந்தசாமி ரவி, இளைஞர் சமுதாயத்திற்கு ஓர் முன்மாதி ரியா கயாழ்ந்துவந்த பண்பாளராகும்.

இன்றைய இளம் உள்ளங்களின் உதடுகளில் “கட்டியண்ணு” என்று நெஞ்சம் குளிர் அழைக் கப்படும் நல்லூர் வாழ்த மிழப் பெருமகளை கந்தசாமி துரை

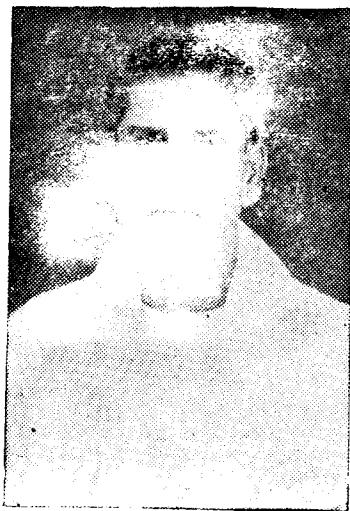
அவர்கள் துரை சிரேஷ்ட புத்திரனை பிறந்த ரவி அவர்கள் தாராள மனம் படைத்தவர்.

வசீகரமான தோற்றமும் வதனம் நிறைந்த புனரையோடும் அவர் அந்தப் புடவை மாளிகையின் கவுன்டரில் அமர்ந்திருந்தாலேபோதும் வெகுவேகமாக அங்கு வியாபாரம் நடைபெறும். அந்தப் புடவை மாளிகையின் முன்னால் இருக்கும் அந்த ஐவுளிக்கடை பொம்மைக்கு இல்லாத கவர்ச்சி அவர் முகத்தில் குடி கொண்டிருந்தமையால் அந்தப் புடவை மாளிகையில் அவரே ஒரு காட்சிப் பொருளாகி நுகர்வோரைக் காந்தமெனக் கவர்ந்திமுப்பாரி. அவர் அந்தப் புடவை மாளிகையின் பங்காளன் மட்டுமல்ல அவர் தமிழ் அபிமானிகளுக்கும் பங்காளன்தான்.

சட்டக்கல்லூரி வாழ்க்கையில் அவரது நோட்டீசூப்பிகள் எத்தனையோ சட்ட மாணவர்களுக்கு உசாத்துணையானதுண்டு. பரீட்சைக் காலங்களில் அவரது இருப்பிடம் சட்டமாணவர்களின் உறைவிடமானதுண்டு. சட்டக்கல்லூரி வாழ்க்கையில் அவர் இறுதி யான்டு மாணவன். இந்த ஆண்டு அவரது வாழ்வி லும் இறுதியாண்டாகும் என்று அவர்தான் கனவு கண்டிருப்பாரோ? இன்னும் சில வாரங்களில் சட்ட இறுதிப்பரீட்சை நடந்து முடிந்துவிட்டால் அவர் ஒரு சட்டத்தரணி. அதற்குள் இப்படி ஒரு விஷப்பரீட்சை அவரது வாழ்வில் வந்ததே!

ஓர் சட்டத்தரணிக்கேயுயிர் தோற்றப் பொலிவும் எதனையும் கரிசனையோடு செவிமடுக்கும் பண்பும் யாரையும் புண்படுத்தாத பேச்சும் கொண்ட அந்த உயர்ந்த பண்பாளனின் வசீகர முகத்தை இனி என்று தான் காண்போமோ? இத்துயரை எப்படித்தான் தாங்குவதோ?

—பொன். பூலோகசிங்கம்.
இலங்கை சட்டக்கல்லூரி

எமது வாடிக்கையாளருக்கும்
ஆதரவாளர்களுக்கும்
அன்பு நிறைந்த தீபாவளி
நல் வாழ்த்துக்கள்

- மங்கள நாட்களில் மனங்கவரும் நகைத் தேர்வுக்குத் தரமான இடம்
- விநாயக ஐவர்லஸ் தங்க வைர வெள்ளி நகைகளுக்கு யாழ்ந்திரில் நம்பகரமான நயமானஸ்தாபனம்.

★ விநாயக ஐவர்லஸ் ★

விநாயக ஐவர்லஸ்
381 (219) கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,

தரகர். நல்ல மாப்பிளை.. வங்கியில் நிறையப் பண மிருக்கு.

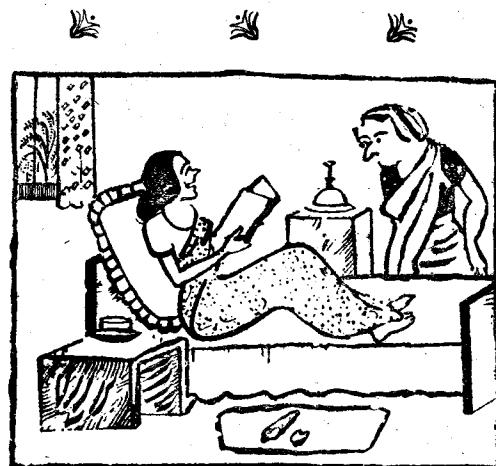
பெண்ணின் தந்தை: மாப்பிளையின் எக்கவுண்ட் நம் பரைத்தா... நாணயமுள்ளவரா என்று பார்ப் பதற்கு.

குலம்

கணவன்:

மண்சரிவில் 20 பேர் உயிரிழந்தனர்.
படகு கவிழ்ந்து 30 பேர் மாண்டனர்.
கோஷ்டி மோதலில் 14 பேர் பலி...
வெள்ளப் பெருக்கில் 1000 பேர் மூழ்கினர்.
எல்லாச் செய்தியும் போட்டிருக்கிறங்க... எனக்கு விழா எடுத்த செய்தி போடவில்லை.

மகள்:

அம்மா.. பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்நாடும் என்ற நாவல் வாசிக்கிறேன்... சமைத்திட்டுக் கூப்பிடுங்க சாப்பிட வாரேன்.

அதிமதுரம்

கானகத்தில் காரிருளில்

விறகு கட்டிக்கொண்டு வரும் பொருட்டு கானகம் சென்ற பால கன் தேவதாசன் வழியிலே தர்ப பைப் புல்லீக்கண்டு, தன்னை அடிமையாய் ஆட்கொண்ட அந்த ணனுக்கு தரிப்பைப்புல் தேவை என எண்ணி அதனேப் பறிக்கச் செல்கிறுன். தரிப்பைப்புல் பற்றையிலே கைவைத்துப் பற்றி இழுக்கும், தேவதாசனைப் புற்றி லே கிடந்த நாகம் ஒன்று கடித்து விடுகிறது. அவனேடு கூடவந்து சிருார்கள் அதனைக்கண்டு பொருர் களாய் ஒடோடிச் சென்று சந்திர மதிக்கு அறிவிக்கிறார்கள்.

மாலைவந்த பின்னும் நன்மைந்தன் வரவில்லையே என்று சாலையைப் பார்த்துநின்ற சந்திர மதி, தெருவிலே வந்த சிறுவர் களிடம் விசாரிக்கிறுன். மைந்தனின் வரவுநோக்கி ஏங்கி நின்ற வஞ்சுக்கு அவனை அரவு தீண்டிய செய்தி கிடைக்கிறது. அழுதாள் துடித்தாள், அரற்றினாள். ஆவதென்ன? வாய்விட்டு அழுவும் வழியில்லை. அவர்களை விலைக்கு வாங்கிய அந்தண்ணேவன் கணன். இரக்கமில்லான். கோபத்தால் எப்பொழுதுமே மடித்துக் கடித்த வாயையுடையவன்? வெடித்த சொல்லியுடையவன். சிறிதும் அன்பில்லாதவன். பொல்லாதவன். பிள்ளை இறந்தால் பெற்றவள் பெறும் துயரை இன்னேரு பெண் னைல் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் பிராமணனின் பிராண நாயகி யோ பிராமணனிலும் கொடிய பாவியாம்,

‘முறை முறை பணிகள் எல்லாம் செய்தற முடித்துப் பின்னர் மறையவன் தன்னை ஏத்து வாய்பு தெத்து அழுதுவிம்மி’ மகன் இறந்து கிடக்கும் காட்டிற்குச் செல்ல விடை கேட்கிறுன். அந்தண்ணே சினந்து கொடுஞ்சொற்களால்

ஏசி சீறிச் சினந்து விலைப்பட்ட பையனுக்கு தாயென்ற உறவு இல்லை என்று கூறுகிறுன். இறுதியாக “அதிகாரை திரும்பிவந்து விட வேண்டும். வேலைகள் மிக வண்டு” என க்கூறி விடை கொடுக்கிறுன்.

அணைபோட்டுத் தடுத்து வைத் திருந்த கண்ணீர் வெள்ளம் அணையுடைத்துப் பெருக்கெடுக்க மகனைத் தேடி ஓடுக்கிறார்கள். பாரா ஞம் மன்னனுக்குப் பாலனுய் பாதங்கள் மலரிற்பட. பாடியாடி ஓடித்திரிந்த பசங்குழலி இரவிலே காட்டிலே அரவினால் கடியுண்டு இறந்து கிடக்கும் அவைத்தை எண்ணி அலறுகிறார்கள். கழுகும் பேயும் நரியும் பூதமும் மொய்த்து நிற்கும் இடத்திலே, அம்புபட்ட புள்ளிமானுய் அறிவுற்றுக் கிடக்கும் மைந்தனை அள்ளி அணைத்து அலமருகின்றார்கள்.

அப்பொழுது தனது, மகன், மழலைப் பருவத்திலே தனது கணவனின் மனிமார்பி ஜெ ஏ றி இருந்து விளையாடுகின்ற காட்சி தெரிகிறது. செல்வச் செழிப் பிலே தினமும் சிறகும் முகத் தையுடைய மகன், திழைத்து விளையாடித் திரிந்ததை எண்ணிப் பார்த்துக் கண்ணீர் சொரிகிறார்கள்.

தொடர்ந்து காட்சி மாறு கிறது சத்தியத்தைக் காப்பாற்ற அரிச்சந்திரன் விசுவாமித்திர முனிவருக்கு தன் அரசைக் கொடுத்து, மேலும் பொன் கொடுக்க வகையின்றி மலைவியை யும் ஒரே மகனையும் விற்பதற்காக காசிந்தர் வீதியிலே விலைகூறி நடக்கிறார்கள். அப்பொழுது தாய் தந்தையர்க்கு முன்னால் மகன் தேவதாசன் நடந்து சென்ற காட்சி தெரிகிறது.

அதனை நினைத்து அப்படியே தற்போதைய நிலையையும் எண்ணிடப்

பார்க்கிறார்கள். “செந்தாய் தீரண்டு செறிகானிருந்து தெளியா திரங்கும்” நிலையை நிலைக்கிறார்கள். “அறிவு மயங்கிய நிலையில் அரற்றுன் என்னை அம்மா! கவலைப் படாதீர்கள் என்று கூருமல் கிடப்பது உனது அறிவுக்கு ஏற்ற செயலில்லையே” என்றுகூறி அழுகிறார்கள் சந்திரமதி.

பெற்றுமகன் அநாதரவான நிலையில் இறந்து கிடக்கிறார்கள். அவனை எடுத்து அடக்கங் செய்யவும் இயலாத நிலையில் தத்த விக்கும் சந்திரமதியை அரிச்சந்திரன் கதையில் கண்டு பரிதாப்பபட்டோம். இது கற்பணையோ என்று ஜயறவும் கொண்டோம். ஆனால் இறந்த உடலை உரிமை கொண்டாடவோ, அடக்கங் செய்யவோ இயலாத பல சோகங்கள் சமகாலத்தில் நிகழ்வதைப் பார்த்த பின்னும் இவைகளைக் கற்பணை என்று ஒதுக்கிவிட முடியுமா?

தமிழ்நாடும் கிளியோப்பத்ராவும்

உலகத்துப் பேரழகி கிளியோபாத்ரா, தமிழ்நாட்டு முத்துக்களை மதுவில் போட்டு அருந்தி னாம். முத்தின் மதிப்பைக் கண்டு மயங்கிய அவருக்கு இச் செய்கை நாகரீகமாகத் தோன்றியது.

முதல் பைத்தியம்: சினிமா நடிகைகள் ‘விம்’ தான் போடுவார்கள்.

இரண்டாம் பைத்தியம்: ஏன்? முதல் பைத்தியம்: பாத்தி ரந்திப்பில் பிரகாசிப் பதற்கு.

- கமல் ரஞ்ஜன்

இலக்ஷியச் சேது

திக்கவயல்

அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆலயத்துக்கு இந்த வருடம் செல்லும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அங்கு ஒரு மலையாள நண்பரும் வந்திருந்தார். “அன்னை க்கு என்ன காணிக்கை கொடுத்தீர்கள் என்று அவர் கேட்டார். ‘அழகான மாலை ஒன்று அன்னைக்கு அணிவித்தேன்’ என அவருக்குப் பெருமித்ததுடன் கூறினேன். அவரோ என்னை விட்டபாடாக இல்லை. யாழிப்பாணத் தென்னம்பிள்ளை ஒன்று காணிக்கை செலுத்தியிருக்கலாம் என அவர் கூறியபோது எனக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. உண்மையிலேயே யாழிப்பாணத் தென்னம்பிள்ளை என ஒரு மூலையில் பெரியகாய்களை விதையாகக் கொண்ட தென்னம்பிள்ளைகள் அன்னைக்குக் காணிக்கையாக அளிக்கப்பட்டிருந்தன.

இலக்கியத்தில் இருந்து சமயம் வரை யாழிப்பாண மனம் தமிழகத்தில் வீச வதற்கு இது ஒரு உதாரணமாக திகழ்கின்றது.

அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆலயத்தில் இருந்து நேராகப் பாடல் பெற்ற திருத்தமொன வேதாரண்யத்துக்குச் சென்றேன்.

இரண்டு வரித் தேவாரத்தால் டூட்டிய கதவினை ஞானசம்பந்தர் டிறந்ததாக வரலாறு இதற்கு உண்டு. அங்கு சென்ற போது ஒரு நண்பர் சொன்னார் “இந்த ஆலயத்துக்கும் யாழிப்பாணத்து மூள்ள வரணி என்று இடத்துக்கும்” தொடர்பு உண்டு என்று! ஆராச்சிக் கண் கொண்டு நான் ஆராய்ந்தமையால் இது சம்பந்

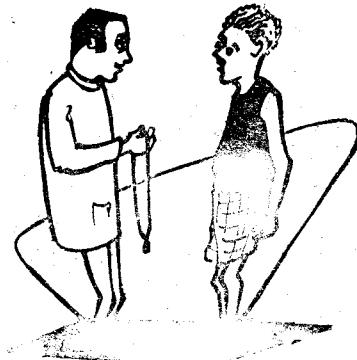
தமாகப் பல புதிய தசவல்கள் வெளிவந்தன:

வரணி என்பது கொடிகாமத்தில் இருந்து ஒரு சில மைல் கருக்குள் இருக்கும். ஒரு குக்கிராமம் மேற்படியாகப் பார்க்கும் பேர்து சாதாரணமாகத் தெரிந்தாலும் இது ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கிராமமாகும். சங்கிலியன் யாழிப்பாணத்தினை அரசாண்டகாலத் தினில் இங்கு குற்றவாளிகளை அடைக்கும் ஒரு மறியல்கூடம் இருந்தது. அது இன்றும் வரணியில் அழிந்த நிலையில் இருக்கின்றது. யானைக்காரன் புலம், குதிரை வளைஞ்சரன், சங்கிலித்திடல் போன்ற பெயர்கள் சில காணித்தோபுக்களில் இன்றும் இருக்கின்றது. இவை யாவும் வரணியின் பண்புடைய பெருமையினை விளக்கப்படுத்தும். சைவத்தினை வளர்த்த பெருமையும் இவர்கட்கு உண்டு. போத்துக்கேயர்காலம் போய் பிரிட்டிஸார்காலம் வந்தது. இலங்கைத்தினை ஆண்டுவந்த பிரிட்டிலார் மாடுகளை ஈவிரக்கமின்றிக் கடத்திப்படைவீரர்கட்கு உணவு அளித்தனர். இது குடிமக்களைக் கடுமையாகப் பாதித்தது. எனவே ஒரு வரையறை அமைப்பின் கீழ் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நாள் மாடுகள் தருவதாக பிரிட்டிஸ் நிர்வாகத்துக்கு அறிவித்தவர். இதனை பிரிட்டிஸ் நிர்வாகம் ஒத்துக்கொண்டது. இப்போதுதான் எமது கதை ஆரம்பமாகின்றது.

வரணியிலே தமிழறிஞராகவும், சமய வல்லுநராகவும் வரழிந்து வந்தவர் தில்லைநாதர்

என்பவர். அவர் மாடு களைப் பிரிட்டிலாருக்கு வழங்கும் நாள் வந்தது. தில்லைநாதரோ சைவசமய ஆசாரசீலர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மாணவன் மாடுகளை தர்ன்மாக வழங்குவதை விரும்பாத தில்லைநாதர். கட்டுமரம் ஒன்றில் ஏறித் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேதாரணியம் என்ற இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சிதம்பரத்தில் அச்சுஇயந்திரசாலை அமைத்துத் தமிழுக்கு அரும் தொண்டு ஆற்றிய நல்லை நகர் நாவலரும் முதலில் இறங்கிய இடம் வேதாரணியமே. இவ்வாறு பெருமை பெற்ற வேதாரணியத்தில் எனது காலடியும் ஒருநாள் பட்டபோது உடம்பு எல்லாம் புல்லரித்தது. வேதாரணியத்தின் உள்ளே அமைத்திருந்த திருக்குளத்தில் நீராடி, திருநீறு அணிந்து, இறைவனை நினைத்து உருகி வெளியே வந்தபோது வாழ்க்கையின் துணபம் யாவும் அறுபட்டச் சோன்று உணர்வதான் உண்டானது. அது மாத்திரமின்றி நாம் இருப்பது தமிழ்நாடு அல்ல யாழிப்பாணம் என்ற மன நிலை உண்டானது. காரணம் வீதியில் அமைந்து இருந்த வரணி மடம் தான்.

நோயாளி: டாக்டர் நான் என்ன நோய்க்கு உங்களிடம் வந்தனேன்!?

டாக்டர்: மறதி நோய்க்கு.

— அதிமதுரம் —

நாம் விட்ட இடத்தில் இருந்து தில்லைநாதரிடம் இனி வருவோம்.

வேதாரணீயம் என்ற இடத் திற்கு வந்த தில்லைநாதர் அங்கு வேதாரணீயம் கோயிலில் தங்கினார். அந்தப் பழைய கோவில் இன்றைய தெப்பக்குளத்தின் அருகில் உள்ளது. இந்த ஆலயத் தினா அமைத்த தில்லைநாதர் பல சித்து விளையாட்டுக்களை செய்து ஊர்மக்களின் நோய்களைத் தீர்த்து வைத்தார். அவரின் புகழ் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பரவலாயிற்று.

திருத்துறைப்பூண்டி ஜில்லா வை அரசாண்ட மாஜிமிஸனின் மகஞாக்கு அப்போது கடுமேநோய் உண்டானது. எத்தனையே வைத்தியர்கள் வந்தனர். ஆனால் நோயினைத் தீர்த்த பாடு இல்லை கடையியாகத் தில்லைநாதரின்புசழ் அரசனுக்கு எட்டியது. அரசனின் மகிழ்ந்த அரசன் தில்லைநாதரை நோக்கி “வேண்டியதைக் கேளுங்கள் என்று அங்கு ஆணையிட்டான்”. இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று கருதிய தில்லைநாதர் “அரசே சிறிய கோவிலாக இருக்கும் இந்தக் கோயிலைப் பெரும் கோயிலாகக் கட்டித்தந்து நீங்கள் உதவ வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவரின் வேண்டுகோளே இன்றைய பெரும் கோயிலாக உருவெடுத்தது. அத்துடன் தில்லைநாதர் தில்லைநாதத் தம்பிரான் ஆகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். கோயிலைச் சுற்றி மடங்கள் கட்டப்பட்டன. அதில் ஒரு மடமே வரணி மடம். வரணியைச் சேர்ந்தோர் இவ்விடத் திற்கு வந்தால் விசேஷமாக வரவேற்கப்பட வேண்டும். இது மடாலய ஏற்பாட்டில் இடம் பெற்று இருக்கும் விசேஷ ஏற்பாடு இவ்வாறு யாழ்ந்தார்ப் புகழ் எங்கும் பரவி இருப்பது கண்டு புள்காங்கிதம் அடையத் தோன்றியது.

விஷம் பற்றிய விஷயம்.

சின்னஞ்சிறிய பிராணியான ஈயின் ஒரு பக்கத்துச் சிறகில் விஷமும் மறுபக்கத்துச் சிறகில் அந்த விஷத்தை செயலிழக்கச் செய்யக்கூடிய ஒளங்களும் இருப்பதாக மேலைநர்ட்டு விஞ்ஞானிகள் நீண்ட ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பின் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். எனவே சாதாரண மக்களின் சிந்தனைக்கு அப்பாற பட்டதும், கற்பனை கடந்து நிற்பதுமான இப்பிரபஞ்சத்தில் நடைபெறும் எந்த ஒரு அற்பநிகழ்ச்சியும், தோற்றமும் அவர்களது சிதாகாசமென்னும் தீர்க்க திருஷ்டித்மரையில் (SCREEN) அந்தரங்கக் கண்ணுடியில் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும் ஆகையால் அல்லா(ஹ்) வின் திருத்தார் முகம்மது (ஸ்ல்) அவர்களுக்கு இச்சிறிய விஷமும் தெரிந்திருந்ததில் யாது விந்தையிருக்கின்றது.

— ராஜஹம்ஸ —

நாயகம் (ஸ்ல்) அவர்கள் சொன்னார்கள் ஒரு கோப்பை பாளில் அல்லது ஏதாவது பானத்தில் ஒரு சிலமுந்துவிட்டால் அந்த ஈயை அந்தப் பானத்திற்குள் விரலால் அழுக்கி விட்டுப் பின் அதை எடுத்து வளியே வீசிவிட்டுப் பருகலாம் எனப் பணித்தார்கள். ஏனென்றால் ஈயை முழுமையும் பானத்திற்குள் அழுக்கி விஷம் மறு சிறகிலுள்ள ஒளங்களுக்கு ஒரை செயலற்றதாகின்றது. எனவே அப்பொழுது அதைக் குடிப்பதால் அபாயமில்லை.

ஓருவர்: அன்றும் பயம் தான்
இன்றும் பயம் தான்
மற்றவர்: !!!

ஓருவர்: அன்று பாம்புக் கடிக்குப் பயம் இன்று “பாம்” வெடிக்குப் பயம்.

கல்கியும் சிறுகதையும்

இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தின்! வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர்களில் அமரர் கல்கி தமக்கென்று தனியானதொரு பாதை வகுத்துக் கொண்டவர். சிறந்த சிறு கதைகளும் நவீனங்களும் எழுதி வழிகோட்டியவர், ‘‘நகைச்கலைக்கு ஒரு கல்கி’’ என்று சொல்லுவாவுக்கு நகைச்சலையைச் சுலபபடக் கையாண்டவர்.

சிறுகதை இலட்சனம்

சிறுகதை என்ற உடனேயே அதில் கதை இருக்க வேண்டும். அது சின்னதாயும் இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது.

கதை என்றால் என்ன? ‘‘ஒரே ஒரு ஊரிலே ஒரே ஒரு ராஜா இருந்தானும் ...’’

என்று பாட்டி சொன்னவுடனேயே, ‘‘ஊம்; அப்பறம்?’’ என்று குழந்தைகளுக்குக் கேட்கத்தோன்றுகிறதல்லவா? இம்மாதிரி ‘அப்பறம் என்ன? என்று தெரிந்து கொள்வதில் நமக்கு ஆவலைக் கிளப்பக்கடிய முறையில் ஏதாவது நடந்த சம்பவத்தையோ அல்லது நடக்காத சம்பவத்தையோ சொன்னால், அதுதான் கதை. சரி, சிறுகதை என்றால் எவ்வளவு சின்னதாயிருக்க வேண்டும்? அது அந்தந்தக் கதையின் போக்கையே பொறுத்தது. சிறுகதையின் முக்கியமான அமசம். அதில் ஒரே ஒரு பிரதான அமசந்தான் இருக்க வேண்டும். அந்தச் சம்பவத்தை வெறும் வளர்த்தல் இல்லாமல் வேறு சம்பந்தமற்ற விஷயங்களுக்குப் போகாமல் நேரே நெடுக்கச் சொல்லிக்கொண்டு போனால், அதுநாலுவரியில் இருந்தாலும் சிறுகதைதான்; நாற்பது

பக்கங்கள் வந்தாலும் சிறுகதை தான்.

இதற்கு ஓர் உதாரணம் பார்ப்போம். ஒரு நாள் காஞ்சி புரம் உபயேவதாந்த தாந்தையங்காரர்ஸ்வாமிகள், அவருடைய வேலைக்காரன் குப்பணிக்கூப்பிட்டு, ‘‘அடே, குப்பா! நீ உடனே ஸ்ரீ பெரும்புதூர் திருவேங்கடாச்சாரி ஸ்வாமி ஸ்டீக்கு ஓடிப்போய், திருக்குடந்தை திருநாராயண அய்யங்காரர் ஸ்வாமி திருக்கோவில் ஆராதையைக்குத் திருத்துமாய் எடுத்து விட்டுத் திருக்குளத்துக்குப் போன்போது திருப்பாசி வழக்கவே திருவடி தவறி விழுந்தான்’’ என்று சொல்லு’’ என்பதாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

‘‘ஆகட்டும், சாமி!’’ என்றுன் குப்பன்.

தாத்தையங்கர் தமது வைஷ்ணவ பரிபாலை அவனுக்குப் புரிந்ததோ என்னமோ என்று சந்தேகப்பட்டு, என்னடா, சொல்கிறுய்?’’ என்று கேட்டார்.

அதற்கு குப்பன், ‘‘தெரியாதா, சாமி! கும்பகோணத்துப் பாப்பான் குட்டையிலே விழுந்தானென்று சொல்கிறேன்’’ என்றுன்.

நேயர்களே ஒரே சம்பவத்தை அய்யங்காரர் ஸ்வாமிகளும் தான் சொன்னார். ஆனால் குப்பன் சொன்ன முறை சிறு கதை இலட்சனத்துக்குப் பொறுத்தமானது; ‘‘கும்பகோணத்துப் பாப்பான் குட்டையிலே விழுந்தான்’’ என்று நீட்டாமல், வளர்த்தாமல், நாலே வார்த்தைகளில் பளிச்சென்று விஷயத்தைச் சொன்னால், பாருங்கள்!

நாலு வகைக் கதைகள்.

இந்த முக்கிய லட்சனத் தோடு எழுதப்படும் சிறுகதைகளைச் சாதாரணமாய் நாலு விதமாகப் பிரிக்கலாம்.

முதலிலே, கட்டுக்கதைகள். இவற்றை படிக்கும்போதே பொய்க்கதைகள் என்று நன்றாய்த் தெரிந்துவிடும். ஆனால், அவற்றைக் கேட்கவும் படிக்கவும் விருப்மாயிருக்கும். ‘‘ஒரு காட்டில் ஒருசிங்கமும் முயலும் சிநேகமாயிருந்தன’’ என்று ஆரம்பிக்கும்போதே, ‘‘இது நடக்காத விஷயம் என்று குழந்தைகளுக்குக் கூடத் தெரிந்துகான இருக்கிறது. ஆனாலும் நடந்ததாக வைத்துக் கொண்டு கதை கேட்பகற்றுத் தயாராயிருக்கிறோம் ஸ்வா?’’

இரண்டாவது வேடுக்கைக் கதைகள். இவற்றில் அமானுஷயமான சம்பவம் ஒன்றும் வராது. ஆனாலும், நடந்தவைபல்ல, வெறும் கற்பணியென்று நமக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும். அப்படித் தெரிந்தே, தமாஷாக்காக அந்தக் கதைகளைக் கேட்டு அநுபவிக்கிறோம்.

மூன்றாவது காவிய ரஸமுள்ள கதைகள். இவை மனிதவர்க்கத்தின் இருக்க தத்துவத்துக்கே சென்று, வீரம், சோகம்காதல், ஹாஸ்யம் முதலிய நவரசங்களுடனே எழுதப்படுகிறவை. உருவத்தில் சின்னவையே தவிர சிறந்த காவியப் பகுதியாகக் கருதப்படவேண்டியவை.

நாலாவது கருத்து அமைந்த கதைகள். சமூக உதாரணத்தையோ தேச முன்னேற்றத்தையோ உத்தேசித்து, பெரியோர்கள் தங்களுடைய உயர் நோக்கங்களைப் பரப்புவதற்காக எழுதும் கதைகள் இவை.

சோம்பேறி வியாபாரம் செய்யப்போக சந்தை கலைந்துவிடும்.

குடுகள்

-மாத்தளை சோழ -

ஏழாம் நம்பர் வயத்தின், நாலாவது காம்பராவிலிருந்து கிளம்புகின்ற ஒப்பாரியும், விட்டு விட்டு அலறுகின்ற அழுகையும். அந்த வயத்தை மட்டுமல்ல அந்தப் பகுதியையே அதிரவைத் துக்கொண்டிருந்தது. காம்பராவின் வெளியே சிலர் உட்கார்ந்த வாறும், சலர் நின்றவாறும் ஒரு பெரிய கூட்டமே கூடியிருந்தது உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் ஏற்கன வே ஆங்காங்கே போடப்பட்டி ருந்த நாற்காவிகளில் முக்கால் களில் இடம் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நின்றவர்கள் கண்களால் இடம் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் உட்காருவதற்காக ஒரு இளைஞர் கோஷ்டி அக்கம் பக்கத்திலிருந்து நாற்காவிகளை, முக்காவிகளை கொண்டு வரப்போயிருந்தார்கள்.

காம்பராவின் உள்ளே நடு அறையில் ஒவ்வுந் தரையில் புரண்டு, புரண்டு அழுது கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் குப்பக்கத்தில் எட்டுமாத பச்சைக் குழந்தையொன்று வெறும் நிலத்தில், கைகால்களை நிட்டி மட்கி அழுதுகொண்டிருந்தது. அதுவும் அவளோடு சேர்ந்து அழுகிறதா? இந்த நேரத்தில் அப்படித்தான் எல்லோரும் நினைப்பார்கள். ஆனால் அதன் அழுகை பாலுக்காக..... இந்த இரு அழுகையைப் பார்த்தவாறே, தன கால்களை கசக்கி, கசக்கி அழுது கொண்டிருந்தான் ஒருத்தன். அவனுக்கு வயது பத்து. அவனுக்கு கொஞ்சம் விபரம் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

வெறுந் தரையில் கிடந்து புரண்டு அழுதுகொண்டிருந்த மீனாட்சியை, ஆயம்மா கிழவி ஆறுதல் படுத்திக்கொண்டிருந்தாள். நல்ல வேடிக்கை! யாவற் றையும் ஆண்டு அனுபவித்து, முதுமையின் எல்லையில் அழைப்புக்காகக் காத்துக் கிடக்கி றை கிழவி, வாழ்க்கையை இப்போது தான் ஆரம்பித்தவருக்கு—அந்த வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்து விட்டதாக அறிந்து தவிப்பவருக்கு ஆறுதல் சொல்கிறுள். அவளின் ஆறுதல் அவளை ஆறுதல் படுத்துமா? என்ன? அவள் அழுதுகொண்டிருந்தாள். கிழவி சுற்றும் முற்றும் பார்த்து விட்டு நிலத்தில் கிடந்த அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கித் தாலாட்டினால்.....

நேற்றுவரை இருந்தவன், ஏன் இன்று காலை வரை ஆஸ்பத்திரியில் சிடந்தவன் பகலைக்கு மேல் இல்லையென்று சொன்னால். அவளால் தாங்க முடியுமா என்ன? அந்தச் செய்தியை கேட்டதுமே அவள் பயங்கரமாய் அலறினால்..... மயங்கி விழுந்தாள். அடுத்தடுத்த காம்பராவில் உள்ளவர்கள் அவளை படுக்கையில் கிடத்தி மயக்கம் தெளிய வைத்தார்கள். மயக்கம் தெளிந்தவன் மறுபடியும் அழுத் தொடங்கினால்..... அவள் அப்படியே அழுமற்றவர்கள் மற்ற வேலைகளைப் பார்த்தார்கள். நேற்று வரை அவன்—இவன், என்று பேசியவர்கள் எல்லாம் இப்போது ‘பினம் பினம்’ என்று பேசுத் தொங்கினார்கள், ஒரு கோஷ்டி

உடப்பைக் கொண்டிருந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒடியது. மற்ற கோஷ்டி அந்த காம்பராவை சாவுவீடாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தது. காம்பராவில் ஆங்காங்கே மாட்டப்பட்டிருந்த அரசியல் தலைவரின் படங்களை அந்த துயரத்தில் பங்குகொள்ள வேண்டாம் என்பதுபோல் மறு பக்கம் திருப்பி மாட்டினார்கள். செவ்வீரே ஒரு வெள்ளைக் கட்டி தொங்க விட்டார்கள். வெள்ளைக் கொடியை சரணடைந்த தால்தான் பறக்க விடுவார்கள். இங்கே யார் சரணடைந்தார்கள்? உடலைப் பொறுத்தவரை அவன் சரணடைந்து விட்டான், ஆனால் மனதைப் பொறுத்தவரை அவன் சரணடையவில்லை! மனம் சரணடைந்திருந்தால் உடல் சரணடைந்திருக்க வேண்டியதே இல்லை! அந்தப் பயங்கரமே நடந்திருக்காது; ஒ...அந்தப் பயங்கரம்!.. அது ஒரு பெரிய கதை.

அந்தக் காம்பராவில் ஒரு பெருங் கூட்டமே கூடியிருந்தது. அவர்களுக்கிடையே நடுநாயக மாக ராமையா உட்கார்ந்திருந்தார். அவன் தலைக்குமேல் ‘கறுப்புக் கோட்டு தங்காணி காலத்து பெட்டிரேல் மெக்ஸ் ‘குப்’ ‘குப்’ பென்று எரிந்து வெளிச்சம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த வெளிச்சத்தின் எல்லையில் பலர் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். சில நேரத்தில் சிலர் விடுகிறீருப்பிடப்புகை மேலே தொங்கிற அந்த பெற்றிரேல் மெக்ஸை குழந்து கொண்டது.

‘யாரப்பா பீடி குடிக்கிறது? மனுசன் இங்கு இருக்கமுடியல்ல’ ‘‘ஒரே நாத்தம்...’’ யீரா ஒருத்தன் சத்தம் போட்டான். ‘தயவு சென்சு கூட்டம் முடியிற வரைக் கும் யாரும் பீடி குடிக்காதீங்க, ராமையா கேட்டான். பீடிபுகைத்தவர்களில் சிலர் அவசர அவசரமாய் பீடியை ‘அணைத்து வைத்துக்கொண்டார்கள். சிலர் அடுத்தடுத்து ‘தம்’ இழுத்துக் கொண்டு பீடியை வீசினார்கள்.

ராமயா எல்லோரும் வந்து விட்டார்கள், என்பதை ஒரு தடவை கணகளால் கணக் கிட்டுவிட்டு அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பேசினான். “நேத்து ராத்திரி நடந்தது பெரிய அநியாயம். ஏற்கனவே நாம கெழு மைக்கு ரெண்டு நாள் முன்னுநாள் வேலகெஞ்சு வயித்த கழுவிக் கிட்டு இருக்கோம். இந்த நேரத்தில் ஒரு காம்பராவில் புகுந்து நம்ம ஆள்கள்லல் ஒருத்தன் சுப்பவைசர் ஆள்வைச்சு அடிக்கத் துணிஞ்சிட்டான். இதை இப்படியே நிட்டா நாளைக்கு என்ன நடக்குமோ தெரியாது. அந்த சுப்பவைசர் மேராச மானவன். அவன் வம்பை இழுத்தான். தன் ஸிக்குப் போன வள்ளியின் கையைப் புடிச்சு இழுத்தான். அவன் புருஷன் விடுவானு? சுப்பவைசரைப்பதறி தொரைக்கிட்ட சொன்னான். தொரை சுப்பவைசரை கூப்பிட்டு விசாரிச்சிப்பாரு போல... சுப்பவைசருக்கு கோவம். நேத்து ராத்திரி சுப்பவைசர் நாட்டு ஆள்களோடே வந்து என்ன பத்தி தொரைக்கிட்ட என்னடா சொன்னேன்னு வள்ளி புருஷனை காம்பராவுல் இருந்து இழுத்து அடிச்சிருக்கான். பக்கத்து காம்பரா ஆள்க அதைத் தடுக்கப் போனதுக்கு நாட்டு ஆள்க அந்த வயத்திலுள்ள எல்லா காம்பராவுலயும் புகுந்து சாமான் சட்டுமுட்டுகளை அடிச்சி நொறுக்கிட்டானு... இது பெரிய அநியாயம். இதை பார்த்திட்டு சும்மா இருக்க முடியுமா? கடேசியில் இங்க யாருமே பொன்று புள்ளைகளோடே வாழ்முடியாது. இதுக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கலாமும்... இதில் யாரும் கட்சி சங்கம் பார்க்காம ஒன்று சேர்னும்”.

“என்ன முடிவு”? கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல்.

“ஸ்ரைக்... சுப்பவைசர் மேலே நடவடிக்கை எடுக்கிறவரைக்கும் ஸ்ரைக்...” ராமையா அடித்துச் சொன்னான்.

“அது சரி தான்... எப்ப இருந்து ஸ்ரைக்....”

ராமையா திகதி குறித்துச் சொன்னான். சரி யாக மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் ஸ்ரைக், ஸ்ரைக் தொடங்குமென்று துரையின் பங்களாவின் முன்னுல் உண்ணுவிரதம் இருக்க முடிவு செய்ததோடு ராமையா தலைமையில் அதற்கு ஒரு கோஷ்டியும் தெரிவாகியது.

நீதிபதி: உன் தொழில் என்ன? சாட்சி: வானிலை அறிவிப்பாளர் நீதிபதி: உன் சாட்சி நம்பகரமாக இருக்காதே,

குறித்த திகதியன்று எவருமே வேலைக்குப் போகவில்லை. அந்த தோட்டத்திலிருக்கும் நாளைந்து சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் சந்தித்துப் பேசி ஸ்ரைக் செய்ய வைத்து விட்டான் ராமையா. காலையில் எட்டு மணியைப் போல் ராமையாவின் தலைமையில் சுலேர்க் அட்டைகளுடன் ஒரு கோஷ்டி உண்ணுவிரதத்தை தொங்கியது. முதல் நான் இரவே அந்தத் தோட்டத்தில் நாலா பக்கங்களிலும் கோயில் வாசலில் ஸ்கலில் - பிள்ளைக்காம்பரா அருகே தண்ணீர்ப்பைப்படியில் - துரையையும் சுப்பவைசரையும் தாக்கும் வாசகங்கள் அடங்கிய கலோக அட்டைகள் தயாரிக்கப்பட்டு தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். ஆங்காங்கே

துரையைப்போல் - சுப்பவைசரைப்போன் மனித பொம்மைகள் செய்து ‘தார்ஷுசி’ தொங்கவிட்டிருந்தார்கள்.

பங்களாவிலிருந்து வெளியே வந்த துரை வாசலருகே உட்கார்ந்திருக்கிற உண்ணுவிரதக் கோஷ்டியையும் அதை வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கூட்டத்தையும் பார்த்ததும் மனதுக்குள் நடுக்கம் எடுக்க பின்வாங்கி ஞார். பிறகு சில மணித்தியாலங்களின் பின்னால் சில துணைகளோடு வெளியே கம்பீரமாக வந்தார். இப்போது பயப்படவில்லை. ஏன்? அவருக்குப் பக்கத்தில் துப்பாக்கிகளுடன் தோட்டத்து காவல்க்காரர்கள் ‘உசாராக’ இருக்கும் போது ஏன் பயப்படவேண்டும்? பங்களாவின் உள்ளே போன துரை ஆங்காங்கே தோட்டத்தின் எல்லைகளில் இருந்த காவல்காரர்களை ஆள்விட்டு அழைத்து பங்களாவின் முன்னால் இருக்கச் சொன்னார். இனி அவருக்குப் பயமில்லையாம். உண்ணுவிரதக் காரர்கள் துப்பாக்கிகளைப் பார்த்து பயப்படவில்லை. இப்போதுதான் உற்சாகமடைந்தார்கள். வேறு சிலரும் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். துரைகாவல்காரர்களை வாசலருகே இருக்கச் சொல்லிவிட்டு உள்ளே போனார். பின்னர் வெகுநேரத்திற்குப் பிறகு வெளியே வந்தார். இப்போது அவருக்கு இன்னும் ஒரு துணையும் இருந்தது. எங்கே உடம்பினுள்..... ஆம்... உள்ளே போவைர் சில கிளாஸ் ‘விஸ்கி’யை விழுங்கிவிட்டு வந்திருக்கிறார்.

புரட்சிப் பாலை

கட்டப்பொம்மன் தமிழி ஊழைத்துரை ஆங்கிலேயருடன் பேராடும் காலத்தில் ஒரு புரட்சிப் பாலை பாவளையில் இருந்தது முட்டை என்றால் வெள்ளைக்காரன் முட்டையை உடையென்றால் வெள்ளையன் ஒழிக்.

உண்ணாலிரதமிருக்கும் கோஷி யருகே துரை வந்தார். ராமையாவை ‘இந்த பயலால் தான் இங்கே எல்லாமே நடக்கிறது. இல்லை...! என்பதுபோல் பார்த்தார்.

‘இப்பநீங்க ஸ்ரைக்கை நிறுத்த போறிங்களா இல்லையா?’ துரைதான் கேட்டார்.

‘நியாயம் கிடைக்கிறவரைக் கும் ஸ்ரைக் நிக்காது...’ ராமையா அடித்துச் சொன்னான்.

‘நீக்க வைச்சு காட்டவா?’ துரை சவால் விட்டார்.

‘முடியும்ன செஞ்ச பாருங்க’ ராமையா பதில் சவால் விட்டான்.

‘என்னடா சொன்னே...’ என்ற துரை ராமையாவை நெருங்கி கையை ‘ஓங்க’ அந்த கைக்கு பதில் கையை ராமையா ‘ஓங்க’ அந்தக் கணத்தில் காவல் காரன் ஒருத்தனின் துப்பாக்கி யிலிருந்து கிளம்பின குண்டுகள். ‘மூலீல்’...‘மூலீல்’..... அடுத்த சில விநாயில் ‘அய்யோ அம்மா’ என்ற அலறவுடன் ராமையா அடிவயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு கீழே சாய்ந்தான். சாய்ந்தவன் உடம்பி விருந்து ஊற்றெடுத்தாற்போல் ரத்தம் கிளம்பி அந்த தேயிலை மண்ணை நீண்த்தது.

ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட ராமையாவை. ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் ஒருங்கள்கூட இருக்கவில்லை. முதல் நாள் போனான். காலையில் இருந்தான், பகல் தன்னை மறந்து விட்டான்.....

ராமையாவின் பின்ததைக் கொண்டுவர இளைஞர் கோஷிடி ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடியது. அவர்களோடு அந்த தொட்டத்து மெஜாரிட்டி தொழிற் சங்க பிரதிநிதியும் ஒடினார். இருப்பது அறுநாறு எழுநாறு தொழிலாளர்கள், அவர்களுக்கிடையே

ஆசிரியர்: பாரதியைப் பற்றி தெரிந்தவற்றைக் கூறு.

மாணவி: குயில்பாட்டு பாடியவர்... உயில் எழுதவில்லை,

ஆசிரியர்: !!!!

மாணவி: காணி இருந்தால் தானே உயில் எழுத முடியும், பாரதி நிலம்வேண்டும் என்று பாடியவர்கள்வா!

நிட்டி சங்கபிரதிநிதி அக்கூட்டத் திற்கு தலை மதாங்கியதைப் போல் நடந்துகொண்டார்.....

‘நமக்காக உயிரைத் தியாகம் செஞ்ச ராமையாவை தொழிலாளிகள் சார்பில் தான் அடக்கம் செய்யனும்’ என்று சொன்ன இளைஞர் ஒருவன் மேலே ஏதோ சொல்ல வாயெடுத் தபோது, மெஜாரிடி தொழிற் சங்க பிரதிநிதி ஆக்ரோஷமாக பேசத் தொடங்கினார்.

‘ராமையா.. இந்த தோட்டத்து மக்களுக்கரசு உயிரைத் தியாகம் செய்யல்ல. முழு மலை நாட்டு மக்களுக்காகவும் தான் உயிரைத் தியாகம் செய்திருக்கான். அவனுடைய தியாகத் திற்கு எவரும் ஈடு கொடுக்க முடியாது. ராமையா எதையும் அவசாப்பட்டு செய்யக்கூடியவன்னால். யோசிச்சதான் செய்வான் அவன் அடிக்கடி நம்ம சங்கத் திற்கு வருவான எந்த நேரமும் தொழிலாளி பிரச்சனையைப் பத்திற்கான பேசுவான், எப்ப பார்த்தாலும் ஆன் எதிலையும் கரு சுறுப்புதான். அதையெல்லாம் பார்த்த நாங்க இந்த வருஷம் நம்ம சங்க மாவட்டத்துத் தலைவராக்க தீர்மானிச்சோம். அதுக்குள்ள ..’ தன் பேச்சை நிறுத்திய பிரதிநிதி சிறிதுநேரம் மெளனமாக இருந்துவிட்டு மறுபடியும் பேசினார்... ‘சம்பலம் நடந்தோன்ன நான் நம்ம தலைவருக்கு

டெலிபோன் செஞ்சேன். அவர் கோபமா இருந்தாரு. இந்த வருஷத்தில் இது முனைவது சாவு... இப்படியே விட்டா நம்ம ஆளுகல இவனைக் கட்டே தள்ளிடுவானுக போலயிருக்கு. ராமையாவுட்டு மரணச் சடங்கை நம்ம சங்கக் சணக்கில் செய்ய சொன்னாரு. ராமையாவுட்டு சம்சாரத் துக்கு சங்க சார்பில் ஏதாவது கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யிரேன்னாரு”

இளாஞர், கோஷ்டியுடன் மற்ற சங்க பிரதிநிதியும் மெஜாரிட்டி சங்க பிரதிநிதியின் பேசு சிற்கு தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். “எனக் சங்க சார்பில் ராமையா மரணச் சடங்கை செய்யிரேம்” என்று சொல்ல மற்ற சங்க பிரதிநிதிக்கும் சத்தி வரவில்லை. பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய சங்கங்கள்... மெஜாரிட்டி சங்க பிரதிநிதியின் சங்கமோ இருக்கும் சங்கத்திலேயே பணக்கார சங்கம்... ராமையா செத்த செய்தி கேட்டதுமே பிரதிநிதி மேலிடத்திற்கு டெலிபோன் செய்து பேசினார்.

“யாரு! ஹெட் ஆபீஸர்... இங்க நான் பிரதிநிதி பேசுகிறேன். மட்டவத்தை தோட்டத்தில் சூடுபட்டு ராமையாங்கிற தொழிலாளி செத்துப்போயிட்டான். நான்தான் பொனத்தை ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து எடுக்க ஒத்தி செஞ்சேன்” “ராமையாவுட்டு மரணச் சடங்கை நம்ம சங்ககணக்கில் செஞ்சா நல்லது. இந்த மாவட்டத்தில் நம்ம சங்கமெப்பரும் இப்ப கொறைவு. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தினால் மெம்பர் நெறைய சேரலாம். சாவுக்கு ஓ-எஸ்ஸாவது தலைவராவது வரணும்...”

தனது திட்டத்தை பிரதிநிதி மேலிடத்திற்கு கம்பிமூலம் அனுப்ப கம்பி மூலமோ சம்மதம் கிடைத்துவிட்டது. சம்மதம்

கிடைத்தத்தில் தெரியமாகப் பேசி னார் பிரதிநிதி...

“நாளைக்கு பேப்பர்லே முன் பக்கத்தில் துப்பாக்கி குண்ணடகண்டிச்சி தலைவரவிட்ட அநிக்கை வருதாம். சிலோன் பூராவுள்ள நம்ம சங்க ஆபிலை நாளைக்கு மூடச் சொல்லியிருக்காரு. ராமையாவுட்டு படத்தைப் போட்டு நோட்டிசும் அடிக்க சொல்லியிருக்காரு” இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டுபோன பிரதிநிதி கடை சியாக இளாஞர் கோஷ்டிசிடம் ஒரு உதவிகேட்டார், “எல்லாம் சரிதான். ஆன நீங்க ஒன்னு செய்ய னும் ராமையாவுட்டு சொந்தக்காரர்க்குகிட்ட இந்த விஷயத்தைச் சொல் மரணச்சடங்கை சங்கம் செய்யப்போவதாகச் சம்மதம் வாங்கணும். அவங்க செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் காம்பராவிலேயே வைச்சுக்க

வேண்டியது. கம்பராவிலயிருந்து மயானம் வரைக்கும் நம்ம சங்கமே பொறுப்பு...”

இளாஞர் கோஷ்டி அதற்கு தலையாட்டியது. பிரதிநிதி தனது தூட்டம் வெற்றியடைந்த சந்தோஷத்தில் மேலிடத்திற்கு டெலிபோன் செய்ய டவணுக்குப் போனார்.

அப்போது தான் வவுனியாலிலிருந்து தந்தி கிடைத்து பதறித் துடித்துக் கொண்டுவந்த சின்னையாவின் காலைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அறைஞள் வள்ளி. அவரும் பதிலுக்கு ஒப்பாரி வைத்தாள்.

“நான் அப்பவே சொன்னேன் இந்த ஊர் வம்பு வேணும்னு கேட்டான? இப்ப பார்த்தியா”

தன் மருமகன் சங்க காரியத்தில் ஈடுபட்டதை விரும்பலில்லை. அவர் பலமுறை கண்டித்தார். ஒருநாள் அது சம்பந்தமாக இருவருக்கும் இடையே பெரும் தகராறே வந்தது.

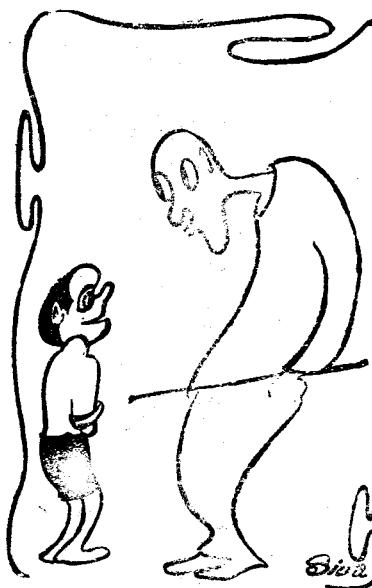
அன்று சங்க விஷயமாக டவணுக்குப்போய் தீநரம் சென்று வயத்திற்கு வந்தான். அவன் வரும்வரை அவரும் சாப்பிடவில்லை. அவனும் சாப்பிடவில்லை.

“எங்க போயிட்டு வாறு?” அவர்தான் கேட்டார். “டவணுக்கு போயிட்டு வாறேன்”

“டவண்” என்றதுமே சங்கத்திற்குத்தான்போய் வந்திருக்கிறான். என்று அவனுக்குத் தெரிந்தது.

“சங்கம் கங்கம்னு இப்படிராவு பகலா அலைஞ்சா யாருகுடும்பத்த கவனிக்கிறது? நமக்கெதுக்கு ஊர்வப்பு...”

அவனுக்கு கோபம் வந்து விட்டது இந்தா பாருங்கோ! சங்க விஷயத்துக்காக போறதும் வறதும் என விஷயம். அதை தலையிட உங்களுக்கு உரிமையில்லை. நீங்க ஒங்க வேலயப்

ஆசிரியர்: ராம வீட்டுப்பாடம் எழுதிவந்தியா?

ராமு: என்னை அப்படிக் கேட்க வேண்டாம் சார்... அகதி முகாம் பாடம் எழுதி வந்திருக்கிறயா என்று சேஞ்சாக்க — அதிமதும்

பாருங்க/ஓடிதா-அப்படியா? அவருக்கு ரோவும் வந்துவிட்டது.

அப்போதே எங்கோ சிளம்பிப் போய்விட்டார். அவன் தடுக்க வில்லை. தடுக்கப்போன வள்ளி யையும் ஒருமுறை முறைத்தான் அவன் அப்படியே அடங்கியே போனான். அவனை மீறிப் போனால் அப்பாவோடு அவனும் போக வேண்டியதுதான். அதுதான் அவனுடைய சட்டம்.

வெளியே போனவர் எங்கே போனார் என்று தெரியவில்லை. பின்னால் வவுனியாவில் இருக்கிறார் என்று செய்தி வந்தது.

மகளின் கண்ணீர்த் துளிகள் நெருப்புத் துளிகளாக ஆவளின் கால்களை நனைத்துச் சுட்டன. தன்னை மறந்து அவர் அழுதார். பிறகு பித்து பிடித்தவர் போல் பின்ததின் அருகேயே கல்துருக நின்று கொண்டிருந்தார்... யார் யாரோ வந்தார்கள். மலர்வளையம் வைத்தார்கள். சிலர் கத்தி ஞார்கள். ஒப்பாரி வைத்தார்கள். கோயில் பண்டாரம் தேவாரம் பாடிக்கொண்டிருந்தான்? அவர் அப்படியே நின்றார்.

இரண்டு மனிக்கு பின் ததை எடுப்பதாக ஏற்பாடு. அந்தக் காம்பராவிலிருந்து மயான ம் வரைக்கும் போகிற பாதை நெடுக தென்னேலை குருத்துகளை கயிறு கட்டி இருப்பக்கழும் தொங்க விட்டிருந்தார்கள். குருத்தே தாலை காலை இடையே ராமையாவின் படமும் அச்சிட்ட நோட்டேஸ் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த நோட்டேஸில் அவனுடைய ஆட்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்தனையும் அவனுடைய தியாகத்திற்கு புகழ் அஞ்சலியும் மெஜாரிட்டி சங்கம் செய்திருந்தது. தான் ஸயத்தோடு தப்பும் சங்கும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன.

நேரம் போக போக அந்த இடத்தில் பெரிய கூட்டம் கூடியிட்டது. அதுவரை அந்த தோட்டத்தில் யாருடைய சாவிழ்கும்

அப்படி ஒருகூட்டம் கூடியதில்லையாம். அப்படித்தான் அந்தக் கூட்டத்தினர் பேசிக்கொண்டார்கள். எக்கச்சக்கபானை கூட்டம் காம்பரா-துப்பாய் அஞ்சலி செய்ய வேண்டியவர்கள் கூட்டத்தை பிளக்குத்தொண்டுபோக வேண்டியதாயிற்று...

வெளியே வெய்யில் நெருப்பாக கொழுத்தியது. ராமையா செத் ததில் கதிரவன் கோபமா இருந்தான். தேயிலைச் செடிசீன் இதழ்கள்கூட ராமையா போனதில் வாடிப்போமிருந்தன.

சரியாக ஒன்றரை மனி. ஒரு பெரிய கார் வந்தது. காரிலிருந்து முதலில் இறங்கிய பிரதிநிதி காரின்பின் கதவை அவசர அவசரமாக திறந்தார். திறந்த கதவு வழியாக வெள்ளை வெளேரென்ற உடையில் சங்கத்தின் செயலாளர் இறங்கினார். கூடியிருந்த கூட்டத்தைப் பார்த்து கையெடுத்து கும்பிட்டார்.

அவருக்குப் பின்னால் சங்கத்தின் பலவர்கள் கொடியும் தேயிலைக் கொழுந்துகளால் கட்டப் பட்ட ஒரு பெரிய மலர்வளையமும் வந்தது. அதற்குப் பின் னல் பெருங்கூட்டமே நகர்ந்தது.

அந்தக் காம்பராவின் உள்ளே நுழைந்தார் அவர். அவரோடு ஒரு கூட்டமே உள்ளே நுழைந்தது பின்ததின் அருகே கல

தூணுக் தின்றுகொண்டிருந்த சின்னையாவின்மீது சிலர் மோத அவர் சுயநினைவுக்கு வந்தார்.

பின்ததின் அருகே நின்று அஞ்சலீ செய்த செயலாளர் கொழுந்து மலர் வளையத்தை வைத்துவிட்டு கணக்கை சக்கிய வாறு பலவர்கள் கொடியை விரித்கார்... விரித்து பின்ததின் மீது போர்த்தப் போனார்... அந்த சமயம் சின்னையா பேசி னார். “கோவிக்காதீங்க தயவுசென்றுக் கொடியேதும் போர்த்தாதீங்க! என் மருமகன் உடம்பில் எந்த சங்கக் கொடியும் விழக்கூடாது. அவன் தொளிலாளிக்காக செத் தான். பரவாயில்லை. ஆனாவனை வைச்சி எந்த சங்கமும் பப்ளிசிடி தேட விடமாட்டேன்”

சங்க செயலாளர் திகைத் துப் போனார். பிறகு மெளன் மாக ஆனால் உள் மன தில் கோபம் ‘கொப்பளிக்க வெளியேறினார். அப்போது அங்கிருந்த பிரதிநிதி சின்னையாவின் அருகில் போய் “என்னங்க இப்படி பண்ணீட்டங்க! அவர் யார் தெரியுமா? நம்ம சங்க பெரிய செயலாளர்! ராமையா நம்ம சங்க மெம்பர். அவனுக்காக கொழும் பிலயிருந்து வந்திருக்கார். இப்படி பண்ணீட்டங்களே” என்றார்...

அவர் சத்தம் போட்டு பேசி னார்... “கோவிச்சக்காதீங்க.....

நாசகாரக் குண்டு

10 இலட்சம் மக்கள் கொண்ட நகரத்தில் அனுக்குண்டு வெடித்தால் ஏற்படும் விளைவுகள்.

உடனடியாக 3 இலட்சம் பேர் இறப்பார்கள். 4 இலட்சம் பேர் அனுக்கிறி வீச்சினால் நடைபிணமாவார்கள்.

இன்றைய உலகில்

40 கோடிப் பேர்கள் அரைப்பட்டினி.

30 இரத்த சோகையினால் வாடுகின்றனர்

10 .. குழந்தைகள் உண்ட்டச்சத்துக் குறைவினால் வாடிவதங்குகிறார்கள்.

இது நம்மலீட்டுவிவகாரம். இதில் நீங்க தலையிடாதீங்க... உங்க சங்கத்தை பத்தி எனக்கு தெரி யும். இப்ப ஏங்கம் இங்க வந்தி ருக்கு என? பப்ளிசிடி தேட.. செத்தவனை பத்த மயானத்தில் புகழ்வீங்க, இதுமாதுரி அறியா யத்தை இனி நடக்கவுடாதீங்க. ஒப்பாரிவைப்பீங்க .. இப்படித் தான் பத்த வருஷத்துக்கு முந்தி சங்குவத்தை தோட்டத்தில் முனி யாண்டி குடுபட்டு செத்தான். அவனும் சங்கத்துக்காகத்தான் செத்தான். சங்கமதான் அவனை செத்தான். அப்பறம் மறந் புதைச்சிச்சி... அப்பறம் மறந் திருச்சி. இப்ப முனியாண்டி சம் சாரமும் புள்ளைகளும் டவுண்ல பிச்சை எடுக்கிறாங்க. மொதல்ல போயி அதைக் கவனியும்... எங் ஞாக்குத் தெரியும்... எப்படி பொணத்தை பொதைக்கிர துன்னு'.

பிரதிநிதி தலையை தொங்க போட்டார். மெளனமாக வெளி யேறினார். தான் எப்படி ஹெட் ஆபீசில் விழிப்பது என்று தெரி யாமல் தலித்தான்.

அந்த நேரத்தில் அந்தக் காம்பராவின் பீலித்த கரத்தில் ஒட்டப்பட்டிருந்த ராமையாவின் ஆத்மா சந்தியடையப் பிரார்த் தனை செய்யும் நோட்டஸ் மெல்ல கழன்று நமுலி பறக்கத் தோடங் கியது.

யாவும் சிந்தனை.

உயர்வும் தாழ்வும்

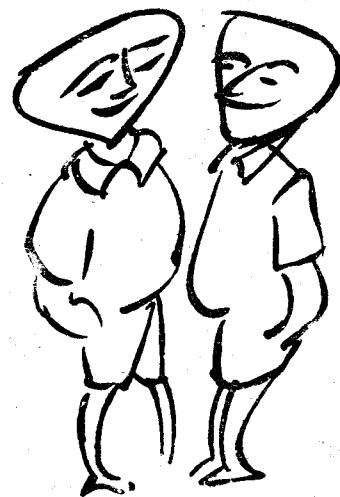
உலகப் புகழ்பெற்ற பீட்டில்ஸ் பாடகர்கள் புகழின் உச்சியில் இருந்தபோது; ஒரு நிருபர் தங்கள் மன்றிலை எப்படி உள்ள தெனக் கேட்டபோது அவர்களின் பதில் ‘வீழ்ச்சிக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறோம்’.

ஆலயங்கள் எழுப்பிய அரசாங்க

உறையுரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாட்சி செய்தவன் கூபதேவன் என்ற சோழமன்னன், அவரின் பட்டத்து இளவரசி கமலவதி. ஒருமுறை அவள் பிரசவ வேதனையில் இருக்கும்போது அரசவை கவலையில் தோய்ந்து விடுகின்றது. அரசவை யில் இருந்த அரண்மனைச் சோதிடன் குழந்தை பிறக்கப்போகும் நேரத் தைக் கணக்கிட்டுக் கூறுகின்றன.

‘அரசே உங்களுக்குப் பிறக்கப்போகும் ஆண்குழந்தை ஒரு முகர்த்த நேரம் சென்று பிறப்பானேயானே இம்மாநிலம் முழு வதும் ஆனால் அரசனாக இருப்பான்’.

இச்செய்தி பிரசவ வேதனையில் இருந்த அரசியின் காதில் எட்டியது. உடனே அவள் மன்ன வனை அழைத்து “நாதா! என்கால்கள் இரண்டினையும் பினைத்து என்னைத் தொங்க விடுங்கள். ஒரு முகர்த்த நேரம் அவிழ்த்து விடுங்கள். என்னுடைய உயிரைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டாம். பிறக்கப்போகும் எனது குழந்தை பார் முழுவ தையும் ஆட்சி புரிவானேயாகில் அவனுடைய நற்றுய் என்ற பெயரில் என்றும் உயிர் வாழ் வேன் என்று கூறினால். இவ்வாறு நடந்துகொண்ட அந்த நற்றுய் இறந்துவிட்டாள். ஆயினும் மகனே மாமன்னன் ஆலன், அவனே சரித்தித்தப் பிரசித்தி பெற்ற சோழ மாமன்னன் கோச் செங்கண்ணன், இவனே 76 சிவாலங்களைக் கட்டிப் பெயர் பெற்ற பாயன்னவ.

- என் தெரியுமா கொக்கு இரண்டு காலிலும் நிற்ப தில்லை.
- தெரியாது.
- தவணை இரண்டு காலிலும் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடும் என்ற பயத்தில்.

பேர்போனவர்

‘பத்திரிகையாளர்கள் என்னை எழுத்தாளன் என்றும் எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளன் என்றும் என்கதைகளைச் ‘செய்தித் தொகுப்புகள்’ என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் நான் என்னை ஒரு கண்ணீரமாகவே என்னுகின்றேன் சொல்ல விரும்புறதை எப்படியும் எல்லாருக்கும் புரியும் வகையில் சொல்லத் துடிக்கிறேன். அத்துடன் எங்கடமை முடிந்து விட்டதாக எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

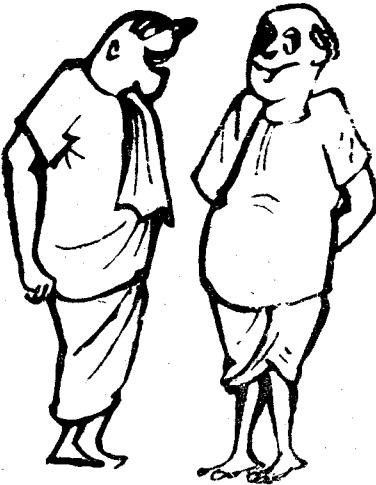
என் மிகச்சிறந்த கதை எது வெனில் அதன்மீது என்பெயர் இருக்கக்கூடாது; அதைப் படித்து மக்கள் ‘இது அப்பாவின் கதை!’ என்று சொல்லவேண்டும்.

நாவலில் கண்ட நல்வழி

‘குமரன், இன்று உனக்கு காதல் வேசுத்தில் பல வீஷயங்கள் புரியாது. ஆனால் நிதானமாக யோசித்தால், பல உண்மைகளை உன்னால் சாவகாசமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்’ ‘காஞ்சனு என் மனைவி’ என்று சொல்லிக்கிறதிலே நீ பெருமைப் படலாம். ஆனால், ‘என் மாமியார் இவர்’ என்தில் யாரை வைத்து நீ பெருமைப்படுவாய்? ‘என் மாமியாரைப் பெற்ற பாட்டி என்று யாரை வைத்துப் பெருமைப் படுவாய்? அது போகட்டும். ‘என் மாமங்ர் என்று யார் இருக்கிறார்கள் பெருமைப்பட?’ இந்தப் பெருமைகள் எல்லாம் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பத்தின் அம்சங்கள். ஆனால் உண்மையில் அவை அப்படி யொன்றும் ஒதுக்கப்படக்கூடிய விஷயங்கள் அல்ல. குமரன், மலர்கள் எல்லாம் புனிதமானவைதான். ஆனால் எல்லா மலர்களையும் ஏன் நாம் பூஜைக்கு வைப்பதில்லை? சில மலர்களின் மணம்தான் தேயவ சந்திரனத்துக்கு ஒத்துப்போகும். அதேபோல்தான் குடும்பமும். குடும்பத்துக்குச் சில மணம் உள்ள பெண் கள்தான் பொருந்துவார்கள். அந்த ‘மணம்’ என்பது அவர்கள் வர்ச வழியாகவோ சுற்றுப்புறப் பழக்க வழக்கங்களாலோ ஒரு பெண்ணின் மனசில் படிந்து கொள்வது...

‘குடும்பத்துக்கு ஏற்ற பெண்கள் என்று நான் குறிப்பிடுவது ஏதோ தெய்வ லோகத்திலிருந்து குதித்து விட்டவர்கள் என்ற தனிப்பிரிவு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் ஒரு கணவனை, குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்க வேண்டும் என்பதற்கு வர்ச வழியாகக் கற்றுக் கொண்டு வருபவன்தான் குடும்பப் பெண். அவள் புத்திசாலியாகவோ, அழகில் சிறந்தவளாகவோ இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. களைத்து வரும் கணவனை நன்கு பேணுவாளா? அவன் மனத் துக்குப் பிடித்தமானவற்றையே தனக்கும் பிடித்த மானதாக ஏற்று, அவன் உள்ளத்துக்கு ஒரு துணையாக, அவனை மசிழ்விக்கக் கூடியவாளா? குடும்ப நிர்வாகத்தை பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றுவாளா? என்றான் கவனிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பெண் ஞாக்குச் சிறந்த லட்சியம் தேவையில்லை. கணவனின் மகிழ்ச்சிதான் ஒரே லட்சியம். வழிவழியாக வரும் நம் பண்பாடு என்ற பெரிய கல்வியைத் தவிர, மற்ற கல்வி அவங்குகு ஒரு அலங்காரமே தவிர, அவசியம் என்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட இலக்கணத்துக்கு மீறிய ஒரு பெண்ணை என்மகனுக்கு திருப்பணம் செய்து வைத்து, அவனுடைய வாழ்க்கையை ஒரு பயிற்சிக் களாகவோ, சோதனைக்கூடமாகவோ ஆக்க நான் விரும்பவில்லை...’

தாமரை மனைளனில் ‘இடைவெளி’ எனும் நாவலில் இருந்து

நல்லெண்ணைத்தாது

- நல்லெண்ணைத்தாது போகவேணும் இந்த நல் வெண்ணை, வியாபாரிகளிடம்
- ★ ஏன்?
- நல்லெண்ணை விற்கிற விலையில் எப்படித் தீபாவளிக்கு முழுகுவது.

தையல்கலைக்கு உயர்வு தரும் நூல்கள்

- * முயல் மார்க் பருத்தி நூல்
- * எவரஸ்ட் பொலியஸ்டர் நூல்
- * ஸ்பீட்மாஸ் பொலியஸ்டர் நூல்
- * “DAM” மார்க்
எம்ரோஸ்டரி நூல்

நீண்டகாலம் உழைக்க
வல்ல உறுதியான எமது
தயாரிப்புக்களை பாவியுங்கள்.

சம்பியன் திரட்
மனுபக்சரிங் கூம்பனி
கொழும்பு-12

பதினெடு

ஈழத்துக் கவிஞர்கள்

ஸழத்தில் இன்று பலநூறுபேர் கவிதை எழுதுகின்றனர். பலர் நவீன கவிதையில் ஆக்கறை காட்டுகின்றனர். இவர்களுள் வீரவிட்டெண்ணக்கூடியவர்களே நவீன கவிதை வடிவத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். 'கவிஞர்மூம் ஒரு சமூக மனிதன்' என்ற வகையில் தாமது கருத்துக்களை அல்லது அநுபவங்களையிக் ரூப்பாக. ஆக்மார்த்தமாக நவீன கவிதைமூலம் வொன்றிடுவதன் மூலம் இவர்களே இத்தறையைச் செழுமையறச் செய்கின்றனர்.

இத்தகைய ஸழத்துக் கவிஞர்கள் பதினெடுபேரது கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்று வெளிவந்துள்ளனம் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஆர்வமூட்டும் செய்தி. 'பதினெடு ஸழத்துக் கவிஞர்கள்' என்ற தொகுப்பு. 1940 ஆண்டுகளிலிருந்து இன்றுவரையுள்ள இந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் ஐந்து தலைமுறை ஸழத்துக் கவிஞர்களை இனங்காட்டும் விதத்திலும், நவீன கவிதையின் பலவேறு அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்திலும் அமைந்துள்ளது. மஹாகவி, முருகையன், நீலாவளைன், மு. பொன்னம்பலம், எம். ஏ. நுஸ்மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், தா இராமலிங்கம், சி சிவசேகரம், அ. யேசுராசா, வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், சேரன் ஆகிய பதினெடு கவிஞர்களது தலா ஐந்து கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எம். ஏ. நுஸ்மான், அ. யேசுராசா ஆகிய இருவரும் இக்கவிதைகளைத் தொகுத்துள்ளனர். இன்றைய ஸழத்துக் கவிதையின் வெவ்வேறு தலைமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மிக முக்கியமான கவிஞர்கள் என்று கருதப்படும். சிலரை, முதன்மையாகப் பிறநாட்டினருக்கு அறிமுகப்படுத்துவதே இத்தொகுப்பின் நோக்கமென்று இவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

மிக அழகாகவும், நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ள இக் கவிதைத் தொகுப்பை புத்தக வெளியீட்டுத்துறையில் பிரக்ஞாபுடன் செயலாற்றிவரும் தமிழகத்திலுள்ள 'கரியா' நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

— சசி கிருஷ்ணமூர்த்தி —

இலக்கியம் வி. ஐ. வெள்ளி

"இலக்கியம் இயந்திர ரீதியான சரிப்படுத்தலுக்கு அல்லது சமநிலைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாகக்கூடியதல்ல .. இந்தத் துறையில் தனிப்பட்ட தன்னாக்கம், சுயச்சார்பு, சுயசிந்தனை, சுயகற்பணை, சுயஉருவம், சுயஉள்ளடக்கம் ஆகியவை அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை."

படித்தவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் வளர்க! என வாழ்த்துகிறார்கள்.

மலரி சேவிசஸ்

தாபனத்தாரின்

அஞ்சல்

வழி

ஆங்கிலம்

கல்விச் சேவை மூலம்

வீட்டில் இருந்தபடியே மிக இலதுவாக ஆங்கிலம் கற்கலாம்.

விபரங்களுக்கு:

மலரி சேவிசஸ்

37 (351), மணிக்கூட்டு வீதி,
(வெளிந்தன் தியேட்டர் சந்தி)

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி - 2 2 7 6 2 .

வாசினையும்

விலைவாசியும்

அந்த அபிவிருத்திச்சபை உப அலுவலக அதிகாரம் பெற்ற உத்தியோகத்தருக்கு நூலகர் என்னை அறிமுகப்படுத்தி வைத்ததும் அவரின் மேசைக்கு எதிரில் இருந்த கதிரையில் உட்காருமாறு கையால் அவர்களை செய்தார்.

கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

வினாக்குறியாகப் புருவம் மேலேற அவர் என்னைப் பார்த்தபோது நானுகப் பேச்சைத் தொடங்கினேன்.

“நான் கச்சேரியில் வேலைசெய்யிறன். உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையாளர் அலுவலகத்திலே வேலைசெய்கிற ஒரு நண்பர் சொன்னவர் எங்கடை வீசீகுப் புதுப்புத்தகங்கள் வாங்கிறத்துக்காக ஜயாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்குத்தென்டு. காசொதுக்கி நாலைஞ்சு மாதம் முடிஞ்சுதாம். இந்த அலுவலகம்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப் பிந்துதாம்.”

திடீரென முகத்தில் படர்ந்த எரிச்சலீல மறைப் பதற்கு சிரமப்பட்டபடி அவர் சொன்னார்;

“நாங்கள் நாலைஞ்சு புத்தகக்கடையிலிருந்து ‘கோட்டேசன்’ எடுத்து வைச்சிருக்கிறம். இன்னும் ஒரு கிழமைக்குள்ளீர் புத்தகங்கள் எடுத்துப்போடுவாம்.”

“நீங்கள் புத்தகங்கள் தெரிவுசெய்ய எப்ப போவீர்கள் எண்டு சொன்னால் நானும் லீவு போட்டிட்டு வரக்கூடிதாயிருக்கும்.”

பதிலெலுவும் சொல்லாமல் அவர் இரண்டு மூட்டு நிமிடம் மௌனமாக இருந்தார். பின்னர் “இது கந்தோர்விஷயம்.....” என்று கொஞ்சம் இழுத்தார்.

அவர் இப்படிச் சொல்லக்கூடுமென எதிர்பார்த்தி நூலகர், விஷயம் திரும்பாமலிருக்க இடையே குறுக்கிட்டார்.

“இவர் நல்ல வாசகர். எழுத்தாளர்களைப்பற்றியும், புத்தகங்களைப்பற்றியும் நிறையத்தெரிஞ்ச வைத் திருக்கிறோர். எங்களுடைய நூலகத்துக்குப் பல புத்தகங்களை நன்கொடையாத் தந்திருக்கிறோர். நீங்கள் புதிசா இங்கை மாற்றலாகி வந்திருக்கிறதாலே இவரை உங்களுக்குத் தெரியாது.”

அடுத்து நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன் என்பதை எதிர்பார்ப்பதுபோல் அந்த உத்தியோகத்தார் என்னைப் பார்த்தார்.

“இப்ப பாருங்கோ, இந்தியாவிலையிருந்து வாற புத்தகங்களை இந்திய விலையிலிருந்து மூன்றரை மடங்கு விலைபோட்டு விற்பனை செய்யினம். எங்கடை இலங்கை எழுத்தாளர்களும் தங்கடை புத்தகங்களை இந்தியாவிலைதான் பதிப்பிக்கினம். பதினைஞ்சு இருபது வருஷமா எனக்குத் தேவையான புத்தகங்களைக் காச குடுத்துத்தான் வாங்கிப் படிச்சனுன். இனிமேல் அப்பிடி வாங்கிப் படிக்கக் கட்டாது. அதுதான் எங்கடை நூலகத்துக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிறபோது நானும் கூட வந்து நல்ல புத்தகங்களாகத் தெரிவுசெய்யலாமென்டு நினைச்சன்”

எனது விளக்கம் அந்த உத்தியோகத்தருக்குப் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

“அடுத்தகிழமை புத்தகம் வாங்கப்போறபோது ‘ஸெபிரியனுக்குச் சொல்லி வைக்கிறன். நீங்களும் கூடவரலாம்’ என்றார் அவர்.

அவருக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுப் புதிய புத்தகங்களை நூலகத்தில் மாற்றி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பினேன்.

இரண்டு வாரங்கள் கடந்துபோயின். சனி, ஞாயிறு நாட்களில் நூலகத்திற்குப் போனபோது நூலகர் இவ்விடயமாகக் கதைக்கக் கூடுமென எதிர்பார்த்தேன்.

எவ்வித தகவலும் அவரிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. அதிகாரம் பெற்ற உத்தியோகத்தருக்குக் கந்தோர் வேலை அதிகமாக இருக்கக்கூடுமென எனக்கு நானே சொல்லி என்னைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டேன்.

மூன்றுவது சனிக்கிழமை நூலகத்தினுள் நுழைந்தபோது புதிய, புதிய புத்தகங்கள் இருப்பதைக் கட்டியம் கூறுவதுபோல அச்சுக்கூட நறுமணம் எனது மூக்கைத் துளைத்தது. கிட்ட நெருங்கிச் சென்று பார்த்தேன்.

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புதிய புத்தகங்கள் அவற்றுள் சில மொழுமொழு அட்டைகளுடன்.

'எனக்குச் சொல்லாமல் இவர்கள் புதுப் புத்தகங்களைக் கொள்வதை செய்துவிட்டார்களே' என்று நெஞ்சினுள் ஒரு சோகமான உறுத்தல், என்றாலும், புத்தகப் பைத்தியமான எனக்குப் புதிய புத்தகங்களைக் கண்டதும் ஒரு பரவச உணர்ச்சியில் உடல் மிதந்து செல்வதுபோல இருந்தது.

புத்தக இருக்கையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த புத்தகங்களைத் தட்டிப் பார்த்தேன்.

அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவை தமிழகத்து மாதாந்தக் கதைப் புத்தகங்கள். மீதியானவை சராசரி வாசகர்களைத் திருப்தி செய்யக்கூடிய காதல் கதைகளும் சரித்திரக் கதைகளுமாயிருந்தன.

நான் தெரிவுசெய்ய விரும்பியிருந்த ஜானிகிராமன், வண்ணதாசன், வண்ணநிலவன், பொன்னீலன் ஆத வன், அசோகமித்திரன், நீலபத்யநாபன், பாலகுமரன், போன்றேரினதும், இலங்கை எழுத்தாளரினதும் கதைகளோ புதுக்கவிதை நூல்களோ அங்கு இருக்கவில்லை.

ஏமாற்றத்தை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள இயலவில்லை. நூலகரைக் கேட்டேன்.

"என்னை ஏன் நீங்கள் கூட்டிக்கொண்டு போக யில்லை. எவ்வளவு நல்ல புத்தகங்கள் வந்திருக்கு. அதையெல்லாம் தெரிஞ்சு எடுத்திருக்கலாமே..."

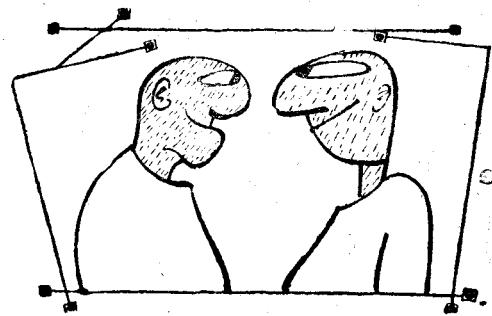
"என்னைக்கூடக் கூட்டிக்கொண்டு போகாமல் அவராகத்தான் இதையெல்லாம் வாக்கிக்கொண்டு வந்திட்டார்."

நூலகரின் குரலும் சோகம் இழைந்திருந்தது.

புத்தகங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட புத்தக சாலை எதுவென அவதானித்து வைத்துக்கொண்டு மறுநாள் அந்தப் புத்தகசாலை அதிபரிடம் போனேன்.

"என்ன ஐயா... நல்ல புத்தகங்களையெல்லாம் வைச்கக்கொண்டு கண்டகண்ட புத்தகங்களையெல்லாம் கட்டி எங்கடை ஊருக்கு அனுப்பி வைச்சிருக்கி நிங்கள்."

புத்தகசாலை அதிபர் எனக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். தேநீர் பருகிக்கொண்டிருந்த அவர் எனக்கும் ஒரு தேநீருக்குச் சொல்லியனுப்பிலிட்டு எனக்குச் சொல்லார்.

ஒருவர்: மணப்பெண் மணவறைக்கு தலை நிமிர்ந்து வருகிறேன்!

மற்றவர்: காலத்தை உணர்ந்து பேசும்... பெண்கள் விண்வெளியில் நடக்கும் காலமையா இது.

"தம்பி... சிலருக்குப் புத்தகங்களைப்பற்றி அக்கறையில்லை. எதிலையும் இரண்டுகாசு புடுங்கிப்போட வேணும் எண்டதுதான் அவையின்றை நோக்கம். பொதுவாக நூலகங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பத்து வீதம் கழிவு கொடுக்கிறம். கழிவுக்கும் சேர்த்துப் புத்தகமாகக் கொடுக்கிறதும் உண்டு. புத்தகக் கொள்வனவுக்காக அரசாங்கக் காசோலைகளைக்கொண்டுவந்து நந்துபோட்டுச் சிலர் தங்களுக்கும் அதிலை ஒரு பங்கு கொமிஷனைக் காசாகத் தாரங்கோ எண்டு எங்களிடத்தைக் கேக்கினை. அந்தக் கொமிஷனுக்காக அவர்கள் எந்தக் தழிவுப் புத்தகத்தையும் கொண்டுபோகத் தயார். நாங்கள் என்ன செய்யிறது... சொல்லும் பார்ப்பம்.

அந்த உத்தியோகத்தரமேல் எனக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. அதனால் குடித்துக்கொண்டிருந்த தேநீர்கூடக் கசந்தது.

தேநீர் பருநையின் புத்தக அலுமாரிகள் பக்கமாகத் திரும்பினேன். ஜானிகிராமனின் 'நளபாகத்தை' யும், ஒரு புதுக் கவிதை நாலையும், இலங்கை எழுத்தாளர்கள் இருவரின் நர்மதா வெளியீட்டுச் சிறுக்கைத் தொகுதிகள் இரண்டையும் தெரிவு செய்தேன். 'பில்' இருநூற்றுப் பதினாறு ரூபாய். புத்தகசாலை அதிபர் இருநூறு ரூபாய் மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு பதினாறு ரூபாய் கழிவு கொடுத்தார்.

வீட்டில் மனைவியிடம் கேட்கப்போகும் புறுப்புறுப் பையும். புத்தகங்களோடு கழியப்போகும் இரண்டொரு மகிழ்ச்சிகரமான மாலைப் பொழுதுகளையும் நினைத்தபடி புத்தகசாலையிலிருந்து தெருவில் இறங்கினேன்.

சமுத்து வாசினைத்

திரவியம்

மதுவின் பேர்வையும், மற்ற மயக்கங்களும் உயிர் காடியில் விழுந்த அடியால் ஓடிப்போக, குப்பி விளக்கின் அந்த கொஞ்ச வெளிச்சத்தில் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டவன், யாரையும் நிமிர்ந்து பார்க்கும் தோணியற்று, கிள்ளிய கொழுந்தாய் தலை தொங்கிப் போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

வெவலெவலத்துப்போய், குனிந்த தலை நிமிராமல் ஒரு விணுடி உட்கார்ந்திருந்தவனுக்கு, கழிந்துவிட்ட அந்த ஒரு விணுடியே ஒரு யுகமாய்த் தோன்ற, வெறுந் தொண்டைக்குள் காற்றை விழுங்கியப்படி விருட்டென்றெழுந்தான்.

எழுந்த பிறகு, மறுபடியும் குனிந்து, தனது போர்வையை எடுப்பதின் மூலம், இக்கட்டான் அந்த இடத்தில் இன்னுமொரு விணுடி இருக்க நேரி டுமே என்ற உளைவில், கம்பளியை எடுத்துக்கொண்டே எழுந்தவன், அதை இழுத்துத் தோளில் ஏறிந்தவாறு வெளியே நடந்து ஸ்தோபமின் இருடில் அமர்ந்து கொண்டான்.

தூண் தூணைய் நிற்கும் மரங்களிடையே தூரத் தில் தெரியும் மலைச்சரிவுகள் கறுப்பு வண்ணத்தால் தட்டி மாட்டிய ஓவியம் போலத் தெரிகிறது.

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை ‘கரும்கும்’ மென்று கிடந்த கறுப்பையே வெறித்து நோக்கிக்கொண்டிருந்த வன், இருட்டிய உலகின் அத்தனை அந்தகாரத்தையும் விட தன் மனதின் அந்தகாரம் அதிகமானதாகத் தனக்கே தெரிவதையுனர்ந்து, அதன் கனம் தாளாது தனிமையாக அமர்ந்திருக்கும் அந்த நேரத்திலும், தலையைக் கவிழ்துக் கொள்கிறான்.

தலை உயர்ந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் ஒவ்வொரு மனிதனும் விரும்புகிறான். ஆகவேதான், நிதி திரையின் நிமித்தம் தரைமட்டமாகப் படுக்கும்போது கூட ஒரு அணைகொடுத்துத் தலையைத் தூக்கிக்கொள்ளுகிறான்.

ஆனால், மனத்தின் இருட்களத்தால் தானுகவே கவிழ்ந்துவிடும் தலையை எந்த அணையைக் கொண்டு நிமிர்த்தி வைப்பது.

(தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ‘மீண்கள்’ என்ற

சிறு கதையிலிருந்து)

வாடைக்காற்றை எதிர்நோக்கிய கொழும்புத்துரை கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் அந்த நிராசையை, சோகத்தின் வெம்மைக்காலத்துக் கண்ணுறங்காத இரவுகளைத் தங்கள் குடிசைகளில் நிசழும் நித்திய சண்டைகள் மூலம் காட்டிக்கொண்டிருந்தனர்.

கரைகளில் வெகுதூரம்வரை கவிழ்த்து வைக்கப்பட்ட வள்ளங்கள் அவர்கள் வயிற்றிலே வெறு மையையும், நெஞ்சிலே விரக்தியையும், குடிசைக்குள் சண்டையையும் சிருஷ்டிக்கும் பிரமாக்களாகிவிட்டன. அவ்வள்ளங்கள் இயங்காது தலைகுப்பறப் படுத்துவிட்டால் மீனவனின் வாழ்வும் வறுமைக்குள் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து விடும்.

உழைக்கும் அவர்களில் பெரும்பான்மையோருக்குச் சொந்தமாக வள்ளம் இல்லை, வலை இல்லை. இருப்பதெல்லாம் கடன் ஒன்றும், இறக்காமல் வாழ முனையும் ஓயாத முயற்சியுந்தான்.

(செ. யோகநாதனின் ‘சோகம்’ என்ற சிறு கதையிலிருந்து.)

நகைச் சுவை

“நகைச்சுவை இல்லாவிட்டால் நான் எப்பொழுதோ தற்கொலை செய்து ரொண்டிருப்பேன்” என்று காந்தியடிகள் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உளர்ச்சியற்ற வாழ்க்கைக்கு உயிருட்ட உதவது நகைச்சுவை. உள்ளத்திலே பரவமுயலும் சோகத்தை விரட்டியடிப்பது நகைச்சுவை. அது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின் அச்சாணி.

—ஜே. எம். ஹாசென்.

நியூ லலிதா நகைகள்
 அனிந்தவர்கள்
 நகைக்காமலா
 இருக்கப் போகிறார்கள்

எமது ஆதரவாளர்
 அனைவருக்கும்
 மனம் கணிந்த
 தீபாவளி
 வாழ்த்துக்கள்

நியூ லலிதா ஐவல்லாஸ்

உரிமையாளர்:

ஆ. ந. ஆனந்தராசா
 74/1, கஸ்தூரியார் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

வடமராட்சியின் கல்வீப் பாரம்பரியமும், இலக்கிய வளமும்.

வடமராட்சியின் முக்கிய கிராமங்களில் ஒன்றே கரவெட்டியைச் சேர்ந்த சீதம்பரப்பின்கீர் சிலவிங்கராசாவால் இந்துல் எழுதப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத் துறையில் விரிவுக்காரராகப் பணியாற்றும் இவர் வடமராட்சியின் பாரம்பரியத் தலைவர் மரணப்படும், கலைச்சுகாரப் பண்பாட்டினையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்துலை ஆக்கிருள்ளார். வடமராட்சியின் பண்பாட்டம்சத்தை விளக்கும்வகை கருத்தேவையங்களும் இந்துலை இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணத்திற்காக இங்கே இரண்டு.

சௌந்தர்யமான சூழ்நிலையில்
 சிற்றுண்டிவகைகள் குளிர்பானங்கள்
 சுவைத்து மகிழ் சௌகர்யமான இடம்
 'ஷோபா ஏஜன்சீஸ் லிமிட்டெட்'
 ஸ்தாபனத்தாரின் மற்றுமொரு தரமுஸர்ந்தசேவை
 டி பிரிமா பாண், டி கேக்வகைள், டி கட்லற், ரேஸ், பற்றிஸ்,
 டி வட்டிலப்பம், டி ஐஸ் கிறீம், ஐஸ் சொக், டி யோகட்
 டி பழச்சாறுகள், டி பல குளிர்பானங்கள், (பலசுவைகளில்)
 டி இனிப்பு வகைகள் மற்றும் பல விதமான சிற்றுண்டிவகைகள்
 (ஞபா 2/- முதல் 5/50 வரை)

சௌகரியமான, ஆசன வசதிகளுடன் கூடிய வித்தியாசமான சூழலில் சிறுபொழுதை இனிமையாகக் கழிக்கவும் உயர்தரமான சிற்றுண்டிவகைகளையும் சுவைத்து மகிழவும் வருகை தாருங்கள்!

இங்கள் விருந்தினர்களை உபசரிக்கவும், உங்கள் வைபவங்களைச் சிறப்பிக்கவும் தேவையான சிறந்த சிற்றுண்டி வகைகளையும், குளிர் பானங்களையும் எம்மீடம் நியாய விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

★ ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கோழிப் புரியானி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(ஓடர்கள் வெள்ளி மாலை 5 மணி வரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.)

(சுள்ளுக்கும் சந்தியிலிருந்து காங்கேசன்துறைப் பக்கமாக 60 யார் தூரத்தில்)

இன்றே விழுயம் செய்யுங்கள், உங்கள் சுவை உணர்ந்து சேவை செய்யும் ஒரே ஸ்தாபனம்.

SHOBA AGENCIES LTD.,

194, K. K. S. Road,

Chunnakam.

நாவாஸார்

முடி துறந்தேன்!

-ஞா (ஞ) ஜி -

பாராட்டும் பண்பு

பாராட்டு என்ற பக்கமையில் தான் கலையென்ற சனிமரம் ரச மான கனிகளை ஈர்ந்திருங்கும் இந் தியாவில் இசை நிகழ்ச்சியின் போது “சபாஷ்” “பலே பலே” ஆஹா, ஆஹா ஷி, ஷி பிரமாதம், என்றெல்லாம் மெய்மூற்று பாராட்டி ரசிப்பார்கள்.

யாழ்ப்பானை மக்களும் பாராட்டுகின்றார்கள். அது வேறு திடை.

இசை நிகழ்ச்சியின்பின் “எப்படி ஒருந்தது கச்சேரி” என்று கேட்டால் டரவாயில்லை, குற்ற மில்லை, பிழையில்லை, என்று கூறி முடித்திடுவார்கள். தவர்கள் கச்சேரியை ரசிக்கவில்லை யேப்பதல்ல அர்த்தம். இது அவர்களின் பழக்கதோழம்.

யானையும், யாழ்ப்பானைமும்

யாழ்ப்பானை இன்று ஒரு யானை வந்தால் அதை அதிசயமாகப் பார்ப்பதற்கே ஒரு பரிவாரம் திரண்டுவிடும். அன்று யாழ்ப்பானைத்தில் யானைக்கு கோட்டை இருந்தது. யானை பந்தியாக நின்றது, ஆளைக்காட்டை, ஆளைப்பந்தி என்ற ஊர் பெயர்களிலிருந்து இது புலனுகின்றது. என் யாழ்ப்பானைத்தில் ஆளை விழுந்தான் என்ற பனங்களைப் பேர்களுடையது.

அன்று யாழ்ப்பானை மக்கள் ஆளைக்கட்டிப் போரும் அடித் திருப்பார்கள், யானை ஏறிப் போரும் செய்திருப்பார்கள் என என்னத்தோன்றுகிறது.

மாமி தர்மம்

யாழ்ப்பானைத்தில் இப்பொழுது ஒரு பதட்டந்லை நிலவுகிறது. எதையும் சுவார்ஸ் யமாகப் பேசும் சுபாபம் கொண்ட நன்பரைக்கண்டு “எப்படி வாழ்க்கை போகிறது” எனக்கேட்டீடன். அதற்கு அவர் சுற்றுவர யாரும் இருக்கிறங்களா எனதோட்டமிட்டுவட்டு காதிற்குள் ரகசியம் சொல்பவர் பேர்கள் “என்ன வாழ்க்கை.... வீட்டில் இருந்தால் மாமிக்குப் பயம் ரோட்டில் போனால் ஆமிக்குப் பயம்” என்றார்.

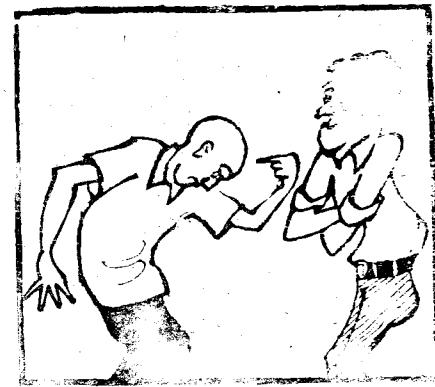
மினி விளையம்

முதுகெலும்பைத் தடவிக்கொண்டிருந்தவரைப் பார்த்து “ஏன் முதுகெலும்பைக் காண வில்லையா... முதுகைத் தடவு கிறிரே” எனக்கேட்டீடன் அவர் ஒரு சலிப்போடு கிறித்துவிட்டு கர்ப்பப் பயிற்சுப் பள்ளிப் பள்ளிற்கும் ஒரு ஒற்றுமை உண்டு என்றார்.

“கர்ப்பப்பையில் எழுத்து ஓ” போல் சுருண்டு இருந்தோம். மினி பஸ் எல் “ஓ” போல் சுருண்டு நிற்கிறோம் என்றார். நான் வீட்டுற்குப் போய் முதுகுவலிக்கு ஒத்தடம் கொடும் என்றேன்.

புரட்டாசிச் சனி

இம்முறை யாழ்ப்பானைத்தில் புரட்டாசிச் சனி விரதம் அனுஷ்டித்தவர்கள் சனிக்கிழமைகளில் உண்ணவிரதம் அனுஷ்டி சுக்கநேர்ந்து விட்டது. காகங்களை

வின்சர் கோமான் காதலுக் காக முடிதுறந்தவர்.

● நானும் காதலுக் காகத்தான் முடிதுறந்தனன். ஒருத்தி யைக் காதலித்தேன்..... அவளின் சகோதரங்கள் என்முடியை இறக்கிவிட்டார்கள்.

—அதிமதுரம்—

□ □

அழைத்து அன்னம் ஊட்டிய பின்புதான் விரதகாரர் உணவு அருந்துவார்கள். இப்போ யாழ்ப்பானைத்தில் காக “சென்ஸஸ்” எடுத்தால் காசங்கள் இல்லை யென்ற முடிவிற்கே வரவேண்டும். திரையிலும் தரையிலும் இன்று எழும்புப் பூலி அதிர்வகள் காகங்களை எமது மண்ணிலிருந்து விரட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

அறுச்வையும் அறிவும்

“தாயோடு அறுச்வை போம் தந்தையோடு கல்வி போம்” என்பது தாய்தந்தையரின் அருமை பெருமையை உரைக்கும் முதுமொழி... இன்று பெற்றேர் உயிருடன் இருக்கும் போதே அறுச்வையும் போய்விட்டது. தொலைக்காட்சிக் கருவிக்கு முன்னால் தவமியற்றும் பெற்றேரால் எப்படி அமுதாட்டமுடியும்..... அறிஷுட்ட முடியும். பாவம் இன்றைய பிள்ளைகள், பெற்றேர் இருந்தும் அனுதைகளே!

சிலந்தி அதிகாரம்

அன்று புதுப்படம் “நிலில்” என்றால் “தியேட்டர்” விழாக்கோலம் பூண்டுவிடும். சினிமா நடிகர்களின் உருவப் படங்கள் பளை உயரத்தை மிஞ்சி கற்பனை உயரத்தையும் மிஞ்சி நிற்கும். நடிகர்களின் ரசிகப்

பெருவள்ளல்கள் குளிர்பானம் குற்றுல வீழ்ச்சிபோல் சொரிந்து படம் பார்க்க வருவே வாரைக் குளிர்விப்பார்கள். அன்னதான தர்மமும் நடைபெறுவதுண்டு. ஆனால் இந்த ரசிகர்களின் சினி மாப் பூசைக்குள் கரடி புகுந்து விட்டது. தொலைக்காட்சிக் கருவி நாடில் புகுந்ததோடு தியேட்

டர்கள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின் றன். நடச்ததிர வெறியும் இன்று முற்றுவிட்டது. வர்ணததோர ணங்கள் தொங்கிய தியேட்டர் களில் சிலந்தி பின்னிய தோர ணங்கள் தொங்குகின்றன.....”

தியேட்டர்கள் சிலந்தி வல யத்துக்குள் தூங்குகின்றன.

‘சோகத்தில் ஹாஸ்யம்’

1947 பிப்ரவரியில் திருச்சி தேசியக் கல்லூரியின் வைரவிழாக் கொண்டாட்டம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. பல ஆங்கில, தமிழ் ஸம்ஸ் கிருத நாடகங்கள் பெண்வேஷம் தாங்கி, பல பரிசுகள் பெற்ற நான் அந்நாடகத்தில் திரெளபதியின் வேடத்தை ஏற்று நடித்தேன்.

நாடகம் விறு விறுப்பாய் நடந்துகொண்டிருந்தது. அனைவரும் என் நடிப்பைக் கண்டு மிரமிக்கவேண்டும் என்று என்னால் முடிந்தவரையில் மிகச் சிரமப்பட்டு, உணர்ச்சி வசத்தோடு நடித்தேன். அவ்வப்பொழுது பாரட்டுத் தட்டல்களும் கிடைத்தன. துரியோதனன் சபை துஷ்டன் துஷ்சாதனன் துகில் உரியும் கட்டம் அங்கு தான் என் நடிப்புத் திறனைக் காட்ட வேண்டும். அதிக பாராட்டுகளைப் பெறவேண்டுமென்று உணர்ச்சி வாசப்பட்டு நடித்தேன். ஆனால் அதற்கு மாருக அந்த சோகக்கட்டத்தில், “‘புளியம் பழம் உதிர்வதுபோல்’” பலத்த சிரிப்பு கொட்டகையே அதிர்ந்துவிடும்போல் ஏற்பட்டது. காரணம் “கொரவர்களின் இரத்தத்தைத் தலையில் தடவித்தான் கூந்தலை முடிவேன்” என்று சபதம் செய்து தலைக்கிரீடத்தை எறியும்பொழுது, தலைடோப்பாவும் அதோடு சேர்ந்து கீழே விழுந்துவிட்டது. திரெளபதி ‘கிராப்’ தலையிடன் காட்சிய வித்தான்! கையைத் தலையில் வைக்கும்பொழுது கிராப் தலைதான் தட்டுப்பட்டது. சபையோரின் சிரிப்புக்குக் காரணத்தை அறிந்தேன். அறிந்தவுடன் வெட்கமும், துக்கமும், அவமானமும் ஒன்றுகூடி என்னை அழக்செய்துவிட்டன. ஒருவாறு நாடகமும் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்தது. அன்று தலைமை வகித்த பெரியார் உணர்ச்சியுடன் நடித்ததற்காக என்னைப் பாராட்டி, முதற்பரிசை சபையோரின் பாரட்டுதல்களுக்கிடையே வழங்கினார் – டி.கிருஷ்ணமாச்சாரி – நன்றி! திங்கள்

‘தண்ணீர் - அது ஊற்றுப்படும் பாத்திரத்தின் திறத்தை ஒத்திருப்பதுபோல, அறிவாளி தண்ணீச் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு மாற்றி அமைத்துக் கொள்கிறேன்.’

பிச்சைக்காரன்: ஜயா...

தீபாவளிக்கு ஒரு சேட தாங்க.

வீட்டுக்காரர்: ஒன்றுமில்லை. போ

பிச்சைக்காரன்: அந்தக் கண்திருஷ்டிப் பொம்மைக்குப் போட்டிருக்கும் சேட்டைத் தாங்க.

வர்த்தக உலகின் வைர ஏணி மணிக்குரல் விளம்பர சேவை

நாளுக்கோர் புதிய பாணியில் வர்த்தக ஸ்தாபன மேம்பாட்டிற்கென தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த ஒரே சேவை.

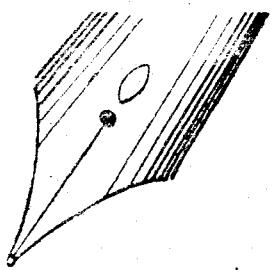
யாழ், மணிக்குரல் விளம்பர சேவை

இப்பொழுது மதுரகரமான இசையுடன், மக்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் மணிக்குரல் விளம்பர சேவையின் விளம்பர அறிவிப்புகள்; தினமும் காலைமுதல் இரவுவரை நடைபெறுகிறது. வர்த்தகப் பெருமக்களே; உங்கள்

விளம்பரங்களை சிறந்த முறையில் ஒலிபரப்ப நாடுங்கள்.

யாழ், பஸ்திலையத்தில்,

மணிக்குரல் விளம்பர சேவை அறிவிப்பு-மேஜூர் ஷண்.

நேயம் நயந்தவை

காலங் கடந்ததாயினும் மனதிற்குப் பிடித்த ஒன்றைப்பற்றிய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லதில் அதன் பெறுமதி குறைந்துவிடமாட்டாது என்ற எண்ணத் தில் இதை எழுதுகிறேன்,

யூன் 1984 “சிரித்திரண்” இதழில் வெளியான “நியாயங்கள்” என்ற சிறுகதை நியாயமானது. அதிற் சூறப்பட்ட நியாயங்கள் அவரைப் பொறுத்த மட்டில் நியாயமானது. கதாசிரியரின் மனைவி கூறிய நியாயம்தான் அக்கதையின் சாராம்சம். கதாசிரியர் திரு. து. வைத்திலிங்கத்துக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

— நவாலியூர் நா. சக்தானந்தன்

எனது ஆவலும் ஆசியும்...

வரவர “சிரித்திரனின் உட்கணம் அதிகரித்து வருவது அதீத மகிழ்ச்சிக்குரிய அம்சந்தான். சமுத்தி லேயே கேவிச்சித்திரம் (Cartoon) மற்றும் துணுக்குடன் கூடிய “வரை”கள் ஆய ஒவிய ரீதியானவற்றிற்கு முக்கியம்தரும் ஒரே மாதுஇதழ் சிரித்திரன் தான் என்பதில் — ஆசிரியர் என்ற ரீதியில் நீங்கள் பெருஞமப்படுவதுபோல, வாசகன் என்ற கோதாவில் நானும் இறும்புதெய்துகிறேன்.

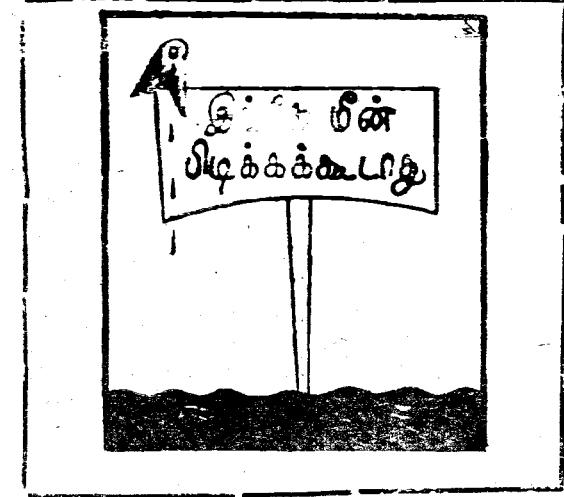
நீங்கள் ஒரு சிறந்த ஒவியரெண்பதை நான் அரிவேன் எழுத்து, ஒவியம், ஒரு புகழ்பூத்த, - தரமமைந்த சஞ்சிகையை நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து கொண்டுசெல்லும் சாமர்த்தியம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளையும் நீங்கள் வெகு அருமையாக அனுகி, வெற்றிகொள்வதையிட்டு உங்கள்மேல் என் மதிப்புப் பணமடங்கு அதிகரிக்கிறது.

இவ்வெற்றி நிரந்தரமானதென்பதை சர்தேக மறத் தெரிந்தும் அதையிட்டு வாழ்த்துகிறேன்.....

சிவகுரு சுறில்சுந்தராஜா

சிரித்திரன் ஜாலை இதல் ஒரு காவியக்கொத்து. ‘சிரித்திரன்’ தோன்றிய நாள்முதலாக, அதன் வளர்ச்சி யைக் கண்டு, மகிழ்ந்து, அதன் இலக்கியச் சுவையிலே ஈடுபட்டுவரும் வாசகர்களில் நானும் ஒருவன்.

— ஏ. இக்பால்
சாயந்தமருது-6

‘ஸ்விற்சலான்டில்’ இருந்து சிரித்திரன் வாசகர் காண்மைபன், நெயின் நதிக்கரையில் உலவிவரும்போது வடகோவை வரதராஜன் சிரித்திரனுக்கு எழுதி பரிசு பெற்ற “நிலவுகள் குளிர்ச்சியாகஇல்லை” சிறுகதை நினைவுகர்ந்ததாக எழுதியுள்ளார் அவரின் கடிதத்தை வாசகர்களுக்கும் தருகிறோம்.’

இதன் ஆழகை வார்த்தைக்குள் அடக்கிவிட முடியாதென்பதே என் அனுமானம்.

பின்நேர வேணோகவில் நெயின் நதிக்கரைகளிலே உலவிவரும்போது அந்த நிலைப்புகள், இதை முழுவதுமாகச் சொல்வதாலும் போனவருடம் சிரித்திரன் போட்டிக் கதைகளுள் முடல் பரிசுபெற்ற வடகோவை வரதராஜனின் “நிலவுகள் குளிர்ச்சியாகஇல்லை” என்கிற கதையின் ஞாபகம்தான் வருகிறது. எம் நிலைகளும்கூட அப்படித்தான். சப்பாத்துகாளுக்குள் உள்ள கால்கள் உண்மையில் எமது ஊர் யண்ணில் வெற்றும் காலால் நடக்கத்தான் தூடிக்கின்றன. கலைஞர்கள் என்றும் அழிவுதிலில் என்பதற்கு ஒர் சிறு உதாரணம் தான் மேற்காட்டிய கதையும், அதன் ஆசிரியரும். அதை நினைக்கையில் உண்மையில் உடல் சிலிர்க்கிறது. இதன் பெருமை உண்மையில் அக்கதையை வெளிக்கொணர்ந்த சிரித்திரனையே சாரும்.

— கே. பி. காண்மைபன்.
ஸ்விற்சலான் டு.

இரண்டு மாதஙாக சிரித்திரன் காணுதது பெரிய கவலையைத் தந்தது. சிரித்திரன் எவ்வித கஷ்டாட்டுள்ளூம் வெளிவந்து எம்மை மகிழ்சைக்க வேண்டுமென விரும்புகிறோம். வடகோவையின் “தாய்ப்பற வையும் சேய்ப்பறவையும்” என்ற சிறுகதை நன்றாக இருந்தது. கதாசிரியர் இப்போ பறவைகளின் ஆராச்சயில் இறங்கிவிட்டார் போலும். எனது கந்வாக எடுத்தாலும் அழகாகச் சித்தரிக்கிறூர் சபாஷ் வடகோவை.

— சி. செல்வராணி
— சி. மதனகோபால்
மட்டக்களப்பு

எமது சுவைஞர்களுக்கு எமது
தித்திப்பான தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

அண்ண கோப்பி

இனுவில்

தொலைபேசி: 23412

எமது தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

ஆனந்தம்
அளிப்பது
எமது பணி

நெஷனல்

- ★ ரெலிவிடன்
- ★ ஹெட்யோ
- ★ ஹெட்யோ கசற்
- ★ உதிரிப்பா கங்களுக்கு

V. K. இராசரெத்தினம்
95, ஸ்ராணலி வீதி,)-(ஶாழ்ப்பாணம்.

கலைவாணி நகை மாளிகையின்
கனிந்த தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்

கலைவாணி நகை
அனிந்தாஸ்
கவலையெல்லாம்
கலைந்தே போகும்

கலைவாணி நகை
மாளிகை
111 B கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மணவறைக் கோடும்
கண்ணிறைந்த கோலம்.

அதனை வண்ணக் கோலத்தில்
வாழ் நாள் முழுக்க பார்த்து
மீழி, ரஞ்சனுஸ் வீடியோ
சென்றரை நாடுங்கள்.

T V, DECK வீடியோ படங்கள்
வாடகைக்குப் பெறவும்
வாங்கவும்.

ரஞ்ஜிட ஸ்
வீடியோ சென்றர்,
60, பெரிய கடை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சிமாட்டி

யாழ்ந்தாரில் ஓர்
புடவைப் பூங்கா
கல்யாணப்பட்டு ஒரு காஞ்சிபுரம்
ஆரணி ஒரு தர்மபுரம் ஒரு பனுவில்
உங்கள் எண்ணம்போல் தேர்ந்
தெடுக்க விழயம் செய்யுங்கள்.

122, சிமாட்டி மின்சார நிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சிமாட்டி பாமில் (FARM)
முட்டை, இறைச்சிக் கோழியும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிமாட்டி பாம்
SEEMATI FARM

ஸ்டேஷன் வீதி, மயிலங்காடு,
சுன்னகம்.

எமது தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

அனைவருக்கும் எமது
அன்புகளிந்த தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்.

பதிவு இசைக்கு ரேடியோஸ்பதி

இப் பரவசமூட்டும் பக்திப் பாடல்கள்
இப் தித்திப்பான திரை இசைப்
பாடல்கள்
இப் கர்நாடக மேதைகளின்
கர்ணையிரதம்

இப் தனித்தேன் பாடல்கள்
அத்தனை அழுத வெள்ளத்தையும்
அள்ளிப் பருக

வருக வருக ரேடியோஸ்பதி பதிவு நிலையத்துக்கு

அனைத்தையும் நல்லை எலெக்ட்ரோனிக் கருவிகள்
ஏலம் துல்லியமாக ஒலிப்பதிவு செய்து
தருவதிலும் ரேடியோ ரேப் ரெக்கோடர்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் அனைத்தையும்
திருந்தம் செய்வதிலும், விற்பனை செய்வதிலும்
அன்னிலையில் தீகழ்பவர்கள்.

ரேடியோஸ்பதி

கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

- இ கோவில் அபிஷேகம்,
திருவிழாக்கள்
- இ திருமண விழாக்கள்,
- இ புதுமணைப் பிரவேசம்.
- இ புதுமணைக்கு அத்திவாரமிடல்

முதலியவைவங்களுக்குத் தேவைப்படும் அபிஷேகத் திரவியங்கள், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ, கோரோசனை, புனுகு ஜவ்வாது, குடம், விளைவு குடம், சாம்பிராணி ஊதுபத்தி, வாசஞ்சிகள், பன்னீர், அத்தர், நவரெத் தினம், பஞ்சலோகம் முதலிய சகல சாமான்களும், சந்தனம், குங்குமம், சாந்துப் பொட்டுக்கள், முதலிய னவும் உங்கள் திருப்பிக்கேற்ற வகையில் மலிவாக எம்மிடம் கிடைக்கும்,

- இ போர்த்துக்கல் புரோப்புக்கள்
- இ வெண்சாமரை
- இ சவ்வரிசி, சேமியா
- இ நெல்லிக்கிறஷ், பாதாம் பருப்பு
- இ பச்சை சந்தனம்
- இ சித்த, ஆயுர்வேத மருந்துகள்
மருந்துச் சரக்குகள்

எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
வைத்தியர்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் தகுந்த
கமிஷன் வழங்கப்படும்.

எஸ். சுப்பிரமணியம்
அன் கொம்பனி

53, (191)

காங்கேசன்துறை பாலேந்திரா பிலடிங்
வீதி, பெரியகடை, 160, செட்டியார்
யாழ்ப்பாணம். தெரு,

தொலைபேசி: 21541

கொழும்பு-11.

வாசல்தலம்: 28068

தொலைபேசி: 35825

ஹோம் பின்ஸ் லிமிட்.

463, காலி வீதி,
கொழும்பு-3.
போன்: 589190

82,கன்னதிட்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 24310

மக்கள் விரும்பும் பின்ஸ் கொம்பனி

வீட்டுப் பொருட்கள் கடன் கொடுப்பனவுகாரர்,
வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதியாளர்,
பட விநியோகஸ்தர்கள்,
உல்லாச பஸ் சேவையாளர்,
காணி நில முதலீட்டாளர்கள்,
கட்டிட கொந்தராத்துக்காரர்,
புதை விநியோகஸ்தர்,
அனைவருக்கும் சேவை செய்கின்றது..

நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு
வண்ணமும் வளர்ந்து வருவது

ஹோம் பின்ஸ் லிமிட்ட

கோ: இல. 82, கன்னதிட்டி,

தலைமையகம்

யாழ்ப்பாணம்.

ஹோம் பின்ஸ் லிமிட்ட

போன்: 24310

வேம்பு நடுவோம் தென்பு பெறுவோம்.

வேப்பங் கொழுந்தை அரைத்து உண்டு நோய் சுகப்பட்ட ஆங்கிலேயன் வேப்ப மரத்தை எங்கு பார்க்க நேர்ந்தாலும் அதை வணக்கம் செய்வா னும். வேப்பமரத்தை இலட்சமியென்றும் கிராம வைத்தியவேன்றும் அழைக்கப்படும். வேரிலிருந்து குருத்துவரை மருந்துக்குப் பயண்படும்.

வேப்பெண்ணையில் தயாரிக்கப்படும் சவர்க்காரம் சரும நோய்களை சுகப்படுத்தும் என்பது டாக்டர்களின் கருத்து.

மில்க்கவற் ஸ்தாபனத்தாரின்
மற்றுமோர் புதிய தயாரிப்பு.

மேனிக்கு மெருகூட்டுகிறது.
தோலுக்கு மிருதுவானது:
இயற்கை மூலப் பொருட்களால்
தயாரிக்கப்பெறுகிறது.
சுகாதார முறைப்படி.

உள்ளூர் மூலப்பொருட்களை
உற்பத்திக்கு எடுப்போம்.
உள்ளூர் உற்பத்திக்கு
ஆதரவு கொடுப்போம்.

V

தயாரிப்பாளர்:

மீல்க்கவற் தெநாழிலகம் யாழிப்பாணம்.

த. பெ. இல. 77

தொலைபேசி: 23233

பிரதம தபாற் கந்தோரில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பெற்றது படிவு இல Q. J. 35 (N) 83
● 550, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழிப்பாணத்தில் வசிக்கும் திரு. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களால்
550, கே. கே. எஸ். வீதி விலை உள்ள சிரித்திரு அச்சுக்குத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது: